

เซมเบอริซิมโไฟนี สวณหลวง ร.9

นายคุณากร ปิยมาภรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ตะวันตก ภาควิชาดุริยางคศิลป์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2554
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

CHAMBER SYMPHONY SUANLUANG RAMA IX

Mr. Kunakorn Piyamaporn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Fine and Applied Arts Program in Western Music

Department of Music

Faculty of Fine and Applied Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2011

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

เซมเบอริซิมโฟนี สวอนหลวง ร.9

โดย

นายคุณากร ปิยะมาภรณ์

สาขาวิชา

ดุริยางคศิลป์ตะวันตก

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร

คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกรณ์ ดิษฐพันธ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.วีระชาติ เปรมานนท์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รามสูร สีตลายัน)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร.จิรเดช เสตะพันธุ์)

คุณากร ปิยะมาภรณ์ : เซมเบอร์ซิมโฟนี สวณหวาง ร.9 (CHAMBER SYMPHONY SUANLUANG RAMA IX) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ศ.ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 163 หน้า.

บทประพันธ์เพลง เซมเบอร์ซิมโฟนี สวณหวาง ร.9 ประพันธ์ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทประพันธ์เพลงในรูปแบบดนตรีพรรณนาที่สื่อถึงความงามทางธรรมชาติของ สวณหวาง ร.9 และเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ.2554

ภาพรวมของบทประพันธ์ เป็นดนตรีร่วมสมัยสำหรับวงเซมเบอร์ออร์เคสตรา ใช้ระบบ อิงกนูแจเสียงเป็นหลัก แบ่งโครงสร้างเป็น 2 กระทบวงเพลง กระทบวงเพลงที่ 1 ใช้สังคีตลักษณะ โชนาตา เป็นการนำเสนอทำนองหลักของเพลง และกระทบวงเพลงที่ 2 ใช้สังคีตลักษณะการแปร ประกอบด้วยตอนแปรทั้งหมด 6 ตอน โดยนำทำนองหลักจากกระทบวงเพลงที่ 1 มาใช้แปร ในกระทบวงเพลงที่ 2

ภาควิชา.....ดุริยางคศิลป์.....
สาขาวิชา.....ดุริยางคศิลป์ตะวันตก.....
ปีการศึกษา 2554.....

ลายมือชื่อนิสิต.....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5386601035: MAJOR WESTERN MUSIC

KEYWORDS: MUSIC / COMPOSITION / CHAMBER SYMPHONY / SUANLUANG
RAMA IX / ANALYSIS

KUNAKORN PIYAMAPORN: CHAMBER SYMPHONY SUANLUANGRAMA IX.

ADVISOR: PROF. NARONGRIT DHAMABUTRA, Ph.D., 163 pp.

The Chamber Symphony Suanluang Rama IX is a program music describing the beauty of the Royal Garden of King Rama IX. The composition was written to celebrate the auspicious occasion of His Majesty the King's 7th cycle birthday anniversary on December 5th, 2011.

The composition, written for a chamber orchestra, is mainly in the tonal system and divided into 2 movements. The first movement in a sonata form presents main theme while the second movement presents 6 variations of the theme from the first movement.

Department: Music .....

Student's Signature .....

Field of Study: Western music .....

Advisor's Signature .....

Academic Year: 2011 .....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้จัดทำวิทยานิพนธ์ขอขอบคุณผู้ที่ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษาแนะนำจนกระทั่งสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ดังนี้

กราบขอบพระคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่คอยห่วงใย เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร อาจารย์ที่ปรึกษาผู้จุดประกายความคิดในการประพันธ์เพลง ท่านได้ให้ความรู้ ให้การช่วยเหลือ ให้คำแนะนำที่ช่วยชี้ทางสว่างแก่ศิษย์มาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.วีรชาติ เปรมานนท์ อาจารย์ผู้ให้ความรู้และคำแนะนำอันมีค่ายิ่ง

กราบขอบพระคุณศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา พันธุ์เจริญ อาจารย์ผู้ให้ความรู้ ความเข้าใจทางด้านดนตรี หนังสือของท่านทำให้ศิษย์ได้แนวคิดทางดนตรีอันมีค่ายิ่ง

กราบขอบพระคุณอาจารย์อรุณ พรหมเดवेश อาจารย์ผู้ให้ความรู้ ให้คำแนะนำอันมีค่า ท่านเป็นแรงผลักดันให้ศิษย์ได้มีกำลังใจมาโดยตลอด

กราบขอบพระคุณอาจารย์ประทีป ใฝ่ศุภการ อาจารย์ผู้ให้แนวคิดและมุมมองในทางดนตรีอันมีค่ายิ่งแก่ศิษย์

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ประจำคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่คอยให้การช่วยเหลือและอำนวยความสะดวก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง.....	4
ขอบเขตของการประพันธ์เพลง.....	4
วิธีการประพันธ์เพลง.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	5
บทที่ 2 อรรถาธิบายวิทยานิพนธ์.....	6
แนวคิดและทฤษฎีในการประพันธ์เพลง.....	6
โครงสร้างของบทประพันธ์เพลง.....	12
การกำหนดสังคีตลักษณ์.....	14
การนำเสนอทำนองสำคัญ.....	16
การกำหนดระบบท่วงทำนอง.....	19
เครื่องดนตรีอื่นที่นำมาใช้ร่วมกับวงซิมโฟนีออร์เคสตรา.....	21
บทวิเคราะห์กระบวนการเพลงที่ 1 รัชมงคล.....	22
ตอนนำเสนอ.....	22
ตอนพัฒนา.....	31
ตอนย้อนความ.....	34

	หน้า
บทวิเคราะห์กระบวนการเพลงที่ 2 รมณีย์.....	35
การแปรครั้งที่ 1	35
การแปรครั้งที่ 2.....	38
ตอนต่าง.....	39
การแปรครั้งที่ 3.....	41
การแปรครั้งที่ 4.....	44
การแปรครั้งที่ 5.....	45
การแปรครั้งที่ 6.....	47
สรุปบทประพันธ์เพลง.....	48
รายชื่อเครื่องดนตรี.....	49
โน้ตเพลงเชมเบอร์ซิมโฟนี สนวนหลวง ร.9.....	50
กระบวนการเพลงที่ 1 รัชมงคล	51
กระบวนการเพลงที่ 2 รมณีย์.....	110
รายการอ้างอิง.....	161
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	163

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปสังคีตลักษณะของกระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล.....	14
2	สรุปสังคีตลักษณะการแปรของกระบวนเพลงที่ 2 รมนีย์.....	16
3	การเปลี่ยนท่วงทำนองเสียงในกระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล.....	20
4	การเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงในกระบวนเพลงที่ 2 รมนีย์.....	21

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	หอรัชมงคล.....	13
2	เครื่องกระทบ “Chimes Tree”.....	22

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

บทประพันธ์เพลง เซมเบอร์ซิมโฟนี สวนหลวง ร.9 (Chamber Symphony Suanluang Rama IX) ประพันธ์ขึ้นในรูปแบบดนตรีพรรณนา (Program music) สื่อถึงความประทับใจในสถานที่อันงดงามของสวนหลวง ร.9 โดยมีรูปแบบการจัดสวนที่จำลองธรรมชาติป่าเขาที่เต็มไปด้วยพรรณไม้สวยงามนานาชนิด ล้อมรอบด้วยแหล่งน้ำลำธารที่เชื่อมต่อกัน ทำให้สัมผัสได้ถึง ความชุ่มชื้น และบรรยากาศธรรมชาติได้อย่างแท้จริง

นอกจากธรรมชาติอันงดงามแล้วภายในสวนหลวง ร.9 ยังได้มีการจัดพื้นที่เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชไว้บริเวณหอรัชมงคล เพื่อให้ผู้มาเที่ยวได้ศึกษา พระราชประวัติ และรับชมของใช้ส่วนพระองค์ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ซึ่งได้จัดแสดงไว้ภายในหอรัชมงคล เพื่อเป็นการสื่อถึงพระอัจฉริยภาพในด้านต่าง ๆ เมื่อผู้ประพันธ์ได้รับชม ก็ยิ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจในพระอัจฉริยภาพ โดยเฉพาะในด้านดนตรี ที่ผู้ประพันธ์ให้ความสนใจเป็นพิเศษ การได้ฟังบทเพลงพระราชนิพนธ์ทำให้เกิดแนวคิดทางดนตรี อย่างหลากหลาย นับเป็นจุดเริ่มที่ทำให้ผู้ประพันธ์ได้พยายามศึกษาเรียนรู้ในด้านดนตรีอย่าง จริงจัง รวมถึงเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์บทเพลงนี้ขึ้นเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติเนื่องใน โอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ.2554

แรงบันดาลใจดังกล่าว ทำให้ผู้ประพันธ์มีความสนใจเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9 มากยิ่งขึ้น จึงได้ทำการศึกษาประวัติความเป็นมาและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยสรุปได้ว่าสวนหลวง ร.9 เป็นสวนสวนสาธารณะพฤกษศาสตร์ที่ใหญ่ที่สุดในกรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ในแขวงหนองบอน เขตประเวศ มีเนื้อที่ประมาณ 500 ไร่ เกิดจากประชาชนชาวไทยร่วมกันดำเนินการช่วยกันบริจาค ทุนทรัพย์คนละเล็กคนละน้อย สร้างขึ้นเพื่อน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในศุภมงคลสมัยที่ทรงเจริญพระชนมพรรษาครบ 5 รอบ ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ.2530

วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ.2530 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินเปิด สวนหลวง ร.9 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสถานที่ส่งเสริมวิชาการทางด้านพฤกษศาสตร์ ปุ่ลกรรวบรวมพรรณไม้ต่าง ๆ เพื่อการศึกษา ในปัจจุบันได้เปิดใช้ประโยชน์อีกหลายด้าน เช่น

เป็นสถานที่ท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย และที่สำคัญเป็นแหล่งรองรับน้ำที่เชื่อมต่อกับโครงการแก้มลิงบึงหนองบอน ช่วยบรรเทาปัญหาน้ำท่วมของกรุงเทพมหานคร
(ที่มา : <http://suanluangrama9.or.th/2010/06/background-of-suan-luang-rama-ix, 2555>)

เมื่อได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9 แล้ว ผู้ประพันธ์จึงได้กำหนดรูปแบบวงที่ใช้บรรเลงคือ วง*เชมเบอร์ออร์เคสตรา* เพราะเป็นวงที่มีเครื่องดนตรีหลากหลาย เป็นที่นิยมกับดนตรีร่วมสมัย จากนั้นจึงกำหนดประเภทของบทเพลง โดยใช้แนวคิด *ซิมโฟนี* ในการประพันธ์เพลง เพราะซิมโฟนีเป็นบทเพลงมาตรฐานสำหรับวงออร์เคสตรา ที่ประกอบไปด้วยหลายท่อน โดยในแต่ละท่อนมีอารมณ์เพลง และลีลาที่แตกต่างกันไปอย่างหลากหลาย จึงเหมาะกับการพรรณนาเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9 ได้เป็นอย่างดี

พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (ถัซซา พันธุ์เจริญ, 2552 : 50) ให้ความหมาย *เชมเบอร์ซิมโฟนี* ว่าซิมโฟนีขนาดย่อม บทเพลงในรูปแบบซิมโฟนี แต่บรรเลงด้วยวงดุริยางค์เชมเบอร์

พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์ (ถัซซา พันธุ์เจริญ, 2552 : 303) ให้ความหมาย *ซิมโฟนี* ว่าบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์ซิมโฟนี มีหลายท่อนในอัตราความเร็วและลีลาที่แตกต่างกัน ถือเป็นประเภทบทเพลงบรรเลงขนาดใหญ่ มีแบบแผนและโครงสร้างซับซ้อนในมาตรฐานระดับสูง โดยปกติประกอบด้วย 3-4 ท่อน ท่อนแรกและท่อนสุดท้ายเป็นท่อนเร็ว ท่อนที่ 2 มักเป็นท่อนช้า ส่วนท่อนที่ 3 มักเป็นท่อนเร็วที่อยู่ในลีลาเพลงเด่นรำในอัตราจังหวะสาม จัดอยู่ในสังคีตลักษณะหลายท่อน เป็นประเภทบทเพลงสำหรับวงดุริยางค์ที่สำคัญที่สุดเทียบได้กับโซนาตาสำหรับเครื่องดนตรีเดี่ยว จึงอาจกล่าวได้ว่าซิมโฟนีก็คือโซนาตาสำหรับวงดุริยางค์

ดนตรีพรรณนา ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้ประพันธ์ในด้านการสร้างจินตนาการจากสิ่งรอบตัว ดนตรีพรรณนาเป็นเพลงแบบหนึ่งที่ประพันธ์ขึ้นตามหลักวิชาการประพันธ์เพลง ด้วยการใช้เสียงดนตรีเป็นสื่อในการบรรยายภาพหรืออารมณ์ ซึ่งอยู่ในความนึกเห็นของผู้ประพันธ์ตามบทร้อยแก้วหรือร้อยกรองที่ผู้ประพันธ์ได้เลือกมาใช้เป็นแนวทางให้เกิดความนึกคิด นึกเห็นขึ้นมา สรุปได้ว่าเป็นบทเพลงที่มีความหมายเป็นเรื่องเป็นราว ทำให้ผู้ฟังเกิดความรู้สึกสะเทือนใจ คล้อยไปตามบทความที่ตั้งไว้เป็นแนวทางของการประพันธ์ (โกวิทย์ ชันศิริ, 2550 : 266)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมีบทเพลงในรูปแบบดนตรีพรรณนาอยู่มากมาย นักประพันธ์เพลงแต่ละท่านก็มีแนวคิดการสร้างจินตนาการที่ต่างกันไป จึงทำให้เกิดการสร้างสรรค์ทางด้านดนตรีอย่างหลากหลาย บทเพลงเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่ช่วยหล่อหลอมให้ผู้ประพันธ์สามารถที่จะจินตนาการ และพรรณนาเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9 ออกมาเป็นบทเพลงได้เป็นอย่างดี จึงขอกล่าวถึงบทเพลงและนักประพันธ์เพลงในรูปแบบดนตรีพรรณนาที่มีอิทธิพลต่อผู้ประพันธ์ดังต่อไปนี้

1. Beautiful Blue Danube

เป็นผลงานของโยฮันน์ ชเตราสส์ จูเนียร์ (Johann Strauss Junior) ค.ศ.1825-1899 นักประพันธ์เพลงชาวออสเตรีย อยู่ในยุคโรแมนติก บรรยายถึงความงดงามของแม่น้ำบลูเดนูบ (Blue Danube) ในประเทศออสเตรีย เป็นเพลงที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก ซึ่งได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในเพลงคลาสสิกที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด

2. Pictures at an Exhibition

เป็นผลงานของโมเดสต์ มุซอร์กสกี (Modest Mussorgsky) ค.ศ.1839-1881 นักประพันธ์เพลงชาวรัสเซีย อยู่ในยุคโรแมนติก เป็นบทเพลงเปียโนที่ทำชื่อเสียงให้เขามากที่สุด แต่งขึ้นในปี ค.ศ.1875 จากการ์ตูนที่มีโอกาสเข้าชมนิทรรศการภาพเขียนที่จัดขึ้นเป็นเกียรติแก่เพื่อนของเขาชื่อ วิคเตอร์ ฮาร์ทมันน์ (Victor Hartmann) สถาปนิกและศิลปินชาวรัสเซีย ซึ่งเสียชีวิตกะทันหัน มุซอร์กสกีประทับใจในผลงานที่นำมาแสดงมาก จึงเลือกรูปภาพจากนิทรรศการไว้ 10 ภาพเพื่อใช้ในการแต่งเพลง 10 เพลง โดยแต่ละเพลงจะผูกเชื่อมด้วยท่อนเชื่อม *Promenade* เปรียบได้กับการที่ผู้เข้าชมนิทรรศการเดินชมภาพไปเรื่อย ๆ ตามทางเดิน (ปานใจ จุฬารัตน์, 2551 : 120)

3. Three Places in New England

เป็นผลงานของชาร์ลส์ ไอฟส์ (Charles Ives) ค.ศ.1874-1954 นักประพันธ์เพลงชาวอเมริกัน อยู่ในยุคศตวรรษที่ยี่สิบ เป็นบทเพลงที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่ทั้ง 3 ในประเทศสหรัฐอเมริกา และได้นำมาเป็นชื่อในกระบวนเพลงทั้ง 3 ได้แก่ *The Saint-Gaudens in Boston Common, Putnam's Camp* และ *The Housatonic at Stockbridge* บทเพลงนี้มีจุดเด่นที่เทคนิคการคิดทำนอง และการปะติดปะต่อส่วนย่อยรวมกันเป็นบทเพลงขนาดใหญ่

โดยเฉพาะในกระบวนเพลงที่ 2 *Putnum's Camp* ไอฟส์ได้แบ่งวงซิมโฟนีเป็น 2 กลุ่ม เพื่อสร้างบรรยากาศของค่ายทหารในช่วงการเฉลิมฉลองวันชาติอเมริกา ใช้การคิดทำนองเพลงพื้นบ้านหลายเพลงแล้วนำมาบรรเลงด้วยการแบ่งวงซิมโฟนีเป็น 2 กลุ่ม เพลงพื้นบ้านเหล่านี้จะอยู่กันคนละกุญแจเสียง และมีอัตราจังหวะที่ต่างกันเพื่อให้ได้บรรยากาศของวงโยธวาทิต 2 วงเดินสวนกันที่จัตุรัสใจกลางเมือง (ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 2552 : 118)

4. The Map

เป็นผลงานของตัน ดุน (Tan Dun) ค.ศ.1957-ปัจจุบัน นักประพันธ์เพลงชาวจีน มีแนวคิดที่น่าสนใจคือ การผสมผสานดนตรีพื้นบ้านของจีนเข้ากับดนตรีตะวันตก เป็นบทประพันธ์กระแสดนตรีนิยมร่วมสมัย ซึ่งตัน ดุน ได้รับการสนับสนุนจากองค์การยูเนสโก (UNESCO) ซึ่งเขาได้เดินทาง

ไปรวบรวมดนตรีพื้นบ้านของชนกลุ่มน้อยในประเทศจีน และได้อัดวีดิโอดนตรีเหล่านั้น เก็บกลับมา จากนั้นได้ตัดต่อวีดิโอพร้อมกับแต่งแนวเครื่องดนตรีให้กับวงออร์เคสตราเพื่อดำเนินไปพร้อม ๆ กับ วีดิโอนั้น (ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 2552 : 197)

5. ซินโฟเนียสุวรรณภูมิ

เป็นผลงานของศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร ค.ศ.1962-ปัจจุบัน นักประพันธ์เพลงชาวไทย ท่านได้กล่าวไว้ในบทอรรถาธิบายว่า เป็นผลงานดนตรีกระแสชาตินิยมที่ได้แรงบันดาลใจจากการท่องเที่ยวในส่วนต่าง ๆ ของดินแดนสุวรรณภูมิ ทำให้ได้พบปะผู้คน วิถีชีวิต ทัศนียภาพอันงดงาม รวมถึงความประทับใจในอารยธรรมไทย และดินแดนเพื่อนบ้านที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ประพันธ์พยายามที่จะถ่ายทอดความประทับใจเพียงบางส่วนของสุวรรณภูมิ ผสมผสานกับ เทคนิคดนตรีคลาสสิกร่วมสมัย โดยบทเพลงนี้ใช้เทคนิคการประพันธ์เพลงที่เป็นเอกลักษณ์คือ การคัดทำนองเพลงไทย เสียงของวัด และการผสมผสานไมด (ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร, 2553 : 123)

วัตถุประสงค์ของการประพันธ์เพลง

1. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานดนตรีสำหรับวงแชมเบอร์ออร์เคสตราในลักษณะดนตรีร่วมสมัย
2. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ.2554 และเพื่อนำเสนอบทประพันธ์เพลงที่สื่อถึงความงามทางธรรมชาติของสวนหลวง ร.9
3. เพื่อเผยแพร่บทประพันธ์เพลงในรูปแบบทางวิชาการ

ขอบเขตของการประพันธ์เพลง

1. เป็นบทประพันธ์เพลงในรูปแบบดนตรีพรรณนา
2. ใช้บรรเลงกับวงแชมเบอร์ออร์เคสตรา
3. พรรณนาเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9
4. เป็นบทประพันธ์เพลงที่มีความยาวประมาณ 20 นาที

วิธีการประพันธ์เพลง

1. ศึกษา รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสวนหลวง ร.9
2. นำข้อมูลมาพิจารณาเพื่อกำหนดองค์ประกอบของบทเพลง
3. กำหนดสังคีตลักษณ์ และสร้างทำนองสำคัญขึ้น 4 ทำนองซึ่งกำหนดจากการจัดพื้นที่ในบริเวณต่าง ๆ ของสวนหลวง ร.9

4. พัฒนาทำนองสำคัญโดยใช้การปรับโน้ตและการแปร
5. จัดแนวบรรเลงสำหรับเครื่องดนตรีสำหรับวงแชมเบอร์ออร์เคสตรา โดยพิจารณาความเหมาะสมของแนวทำนองหลักและแนวเสียงประสาน
6. รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับแต่งบทประพันธ์เพลงให้มีความสมบูรณ์
7. จัดทำบทวิเคราะห์ จัดพิมพ์ และนำเสนอรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้เกิดผลงานดนตรีร่วมสมัยชิ้นใหม่
2. เพื่อเผยแพร่บทประพันธ์เพลงและวิธีการประพันธ์เพลงในทางวิชาการ
3. เพื่อสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ

บทที่ 2

อรรถาธิบายวิทยานิพนธ์

แนวคิดและทฤษฎีในการประพันธ์เพลง

เชมเบอร์ซิมโฟนี สนวนหลวง ร.9 เป็นบทประพันธ์เพลงในระบบอิงกุกุญแจเสียง เรียบเรียงสำหรับวงเชมเบอร์ออร์เคสตรา มีความยาวเพลงโดยรวมประมาณ 20 นาที รูปแบบการประพันธ์ใช้แนวคิดของซิมโฟนี ซึ่งมีการแบ่งเพลงออกเป็นท่อนย่อยที่มีลักษณะ เร็ว-ช้า-เร็ว ในแต่ละท่อนมีลีลาอันหลากหลายแตกต่างกันไปตามการพรรณนาเกี่ยวกับสนวนหลวง ร.9

นอกจากแรงบันดาลใจจากสนวนหลวง ร.9 แล้ว บทประพันธ์เพลงนี้ยังได้รับอิทธิพลจากนักประพันธ์เพลงและกระแสนดนตรีต่าง ๆ เข้ามาผสมผสานอย่างหลากหลายดังต่อไปนี้

1. บทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

บทเพลงพระราชนิพนธ์ทุกเพลงสอดแทรกไปด้วยแนวคิดทางดนตรีอย่างหลากหลาย นับเป็นบทเพลงที่มีอิทธิพลต่อผู้ประพันธ์เป็นอย่างยิ่ง พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเริ่มสนพระราชหฤทัยและศึกษาวิชาดนตรีตั้งแต่วัยเยาว์ ทรงศึกษาการบรรเลงดนตรีแบบคลาสสิกเป็นพื้นฐาน ทรงเล็งเห็นคุณค่าของเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่า ได้แก่ แซกโซโฟนและคลาริเน็ต เมื่อทรงฝึกฝนนานพอสมควรแล้วจึงได้ทรงดนตรีแจ๊สตามพระราชอัธยาศัยในภายหลัง เห็นได้จากการที่ทรงพระราชนิพนธ์เพลงในแนวแจ๊สและบลูส์ไว้มากมาย เริ่มตั้งแต่เพลงพระราชนิพนธ์เพลงแรก *แสงเทียน* จากนั้นตามมาด้วยเพลง *ยามเย็น*, *ชะตาชีวิต*, *ดวงใจกับความรัก*, *อาทิตย์อัสดง*, *ศุภรัศมีลักษณะ*, *Lay Kram Goes Dixie*

นอกจากนี้ได้ทรงพระราชนิพนธ์เพลงไว้อีกหลายรูปแบบ ในลีลาออลซ์ เช่น *สายฝน*, *แก้วตาขวัญใจ*, *ลมหนาว*, *รัก* เพลงมาร์ชสำหรับทหาร เช่น *มาร์ชธงไชยเฉลิมพล*, *มาร์ชราชวัลลภ*, *มาร์ชราชนาวิกโยธิน*, *เราเหล่าราบ 21* เพลงปลุกใจ เช่น *เกิดเป็นไทยตายเพื่อไทย*, *แผ่นดินของเรา*, *ความฝันอันสูงสุด*, *เราสู้* เพลงประจำมหาวิทยาลัย เช่น *มหาจุฬาลงกรณ์*, *ยูงทอง*, *เกษตรศาสตร์* เพลงแนวคลาสสิก เช่น *เพลงชุดมโนราห์* รวมไปถึงการที่ทรงพระราชทานพรปีใหม่ให้แก่พสกนิกรด้วยเพลง *พรปีใหม่* จนถึงปัจจุบันมีบทเพลงพระราชนิพนธ์รวมทั้งสิ้น 48 บทเพลง (โรงเรียนจิตรลดา, 2539 : 27-29)

ในวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ.2507 ทรงได้รับการถวายพระเกียรติจากสถาบันดนตรีที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ โดยสถาบันการดนตรีและศิลปะการแสดงแห่งกรุงเวียนนา (ปัจจุบันเปลี่ยนฐานะ

เป็นมหาวิทยาลัยการดนตรีและศิลปะการแสดง) ได้ทูลเกล้าฯถวายประกาศนียบัตรเกียรติคุณชั้นสูง (The Certificate of Bestowal of the Honorary Membership) ให้ทรงดำรงตำแหน่งสมาชิกกิตติมศักดิ์ หมายเลขที่ 23 ทรงเป็นชาวเอเชียพระองค์แรกที่ได้รับการยกย่องและได้รับการถวายพระเกียรติ โดยประธานสถาบันได้กล่าวสดุดีว่าทรงเป็นสื่อสัมพันธ์อันดียิ่งระหว่างดนตรีตะวันตกกับดนตรีตะวันตก และทรงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ชาวออสเตรเลียในการที่ทรงพระราชนิพนธ์เพลงด้วยพระปรีชาสามารถ ถือเป็นความภูมิใจของชาวไทยและโลกยิ่งนัก (โรงเรียนจิตรลดา, 2539 : 55)

ในการประพันธ์ทำนองหลักที่ 1 ผู้ประพันธ์ได้รับอิทธิพลจากบทเพลงพระราชนิพนธ์ *ภิรมย์รัก* ด้วยความประทับใจในท่วงทำนองอันโดดเด่น จึงเป็นบทเพลงสำคัญที่ให้แนวคิดในการประพันธ์ทำนองหลักที่ 1 ขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เนื่องในโอกาสสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม พ.ศ.2554

บทเพลงพระราชนิพนธ์ *ภิรมย์รัก* เพลงพระราชนิพนธ์ลำดับที่ 33 เป็นหนึ่งในเพลงชุดมโนहरา (Kinari Suite) ซึ่งประกอบไปด้วยเพลง *Nature Waltz*, *The Hunter*, *Kinari Waltz* และ *Blue day* เป็นบทเพลงที่ทรงพระราชนิพนธ์โปรดเกล้าฯพระราชทานให้วงดุริยางค์ราชนาวิ้นำออกบรรเลงประกอบการแสดงบัลเลต์ในปี พ.ศ.2502 ทรงเรียบเรียงเสียงประสานด้วยพระองค์เองโปรดเกล้าฯให้พลเรือตรีปรีชา ดิษยนันทน์ ประพันธ์คำร้องภาษาไทยเพลง *ภิรมย์รัก* และพระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าจักรพันธ์เพ็ญศิริ ประพันธ์คำร้องภาษาอังกฤษเพลง *A Love Story* (โรงเรียนจิตรลดา, 2539 : 287)

2. เขมรไทรโยค

เขมรไทรโยค เป็นบทเพลงไทยเดิมที่มีบทร้องและทำนองบรรยายความเลี่ยนเสียงธรรมชาติของน้ำตกไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี นิพนธ์โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ โดยทรงอาศัยเค้าโครงจากเพลง *เขมรกล่อมลูก* ชั้นเดียว ทำนองเก่า ประเภทหน้าทับปรบไ้ มี 2 ท่อน ท่อนละ 4 จังหวะ นำมาแต่งเป็นเพลงเขมรไทรโยคอัตรา 2 ชั้น

ในปี พ.ศ.2491 หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) ได้นำเพลงเขมรไทรโยคมาแต่งขยายอีกเท่าหนึ่ง และตัดลงเป็นชั้นเดียว ให้ชื่อ เพลงเขมรไทรโยคเถา ซึ่งมีความไพเราะเรียบง่ายเหมาะที่จะบรรเลงกับเครื่องดนตรีทุกประเภท โดยในปัจจุบันก็ได้มีการดัดแปลงเพลงนี้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย เช่น ทำเป็นจังหวะบิกิน และแทงโกสำหรับลีลาศ นอกจากนี้ยังนำไปทำทางบรรเลงสำหรับดนตรีสากลได้อีกด้วย (ราชบัณฑิตยสถาน, 2536 : 42)

ด้วยท่วงทำนองอันไพเราะของเพลงเขมรไทรโยค ได้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ประพันธ์นำมาดัดแปลงเป็นทำนองหลักที่ 2 ของบทประพันธ์เพลง โดยใช้วิธีการคัดทำนองเฉพาะโน้ต 4 ตัวแรกของเพลงเขมรไทรโยค แล้วนำมาใส่ในช่วงเริ่มของทำนองหลักที่ 2 ซึ่งผู้ประพันธ์มีความคิดว่าโน้ต 4 ตัวแรกนี้เป็นทำนองที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของเพลงเขมรไทรโยค เมื่อผู้ฟังได้ยินทำนองเพียงช่วงเริ่มต้นก็สามารถที่จะระลึกถึงบทเพลงนี้ได้ จากนั้นจึงได้ประพันธ์ทำนองต่อไปในสำเนียงแบบไทย และให้มีความร่วมสมัยเข้ามาผสมผสาน

3. ดนตรีแจ๊ส (Jazz music)

เป็นดนตรีที่มีต้นกำเนิดจากชาวอเมริกันเชื้อสายแอฟริกัน โดยในปี ค.ศ.1808 เป็นยุคแห่งการล่าอาณานิคม ชาตินิวกินีทางยุโรปได้นำกลุ่มคนผิวดำจากทวีปแอฟริกาเป็นทาสใช้แรงงานในประเทศสหรัฐอเมริกา กลุ่มคนเหล่านี้มีความทุกข์ยากลำบาก พวกเขาจึงได้เล่นดนตรีเพื่อผ่อนคลาย เล่นจากการฟังซึ่งไม่มีความรู้ในทฤษฎีดนตรี จึงเล่นผิดเพี้ยนไปบ้างจนเป็นที่มาของดนตรีบลูส์ (Blues) บางครั้งก็จำเพลงได้ไม่ครบถ้วน จึงเล่นต่อเติมไปตามความพอใจของตนเอง เป็นที่มาของการด้นสด (Improvisation) ผสมผสานกับลักษณะจังหวะซัดอันสลับซับซ้อนจากดนตรีแอฟริกัน รวมกันเป็นรากฐานของดนตรีแจ๊ส

การเลิกทาสในปี ค.ศ.1863 ทำให้กลุ่มคนผิวดำได้สัมผัสกับดนตรีในรูปแบบอื่นมากขึ้น โดยเฉพาะที่เมืองนิวยอร์กลินส์ เป็นเมืองที่มีผู้คนหลากหลายเชื้อชาติ จึงได้อิทธิพลจากดนตรีอย่างหลากหลายรูปแบบ เช่น ได้อิทธิพลจากดนตรีคลาสสิกที่ชาวยุโรปนำเข้ามา ได้รับอิทธิพลจากเพลงศาสนาซึ่งฟังได้จากดนตรีโบสถ์ และได้รับอิทธิพลจากเสียงเพลงปลุกใจในแบบพาเรดที่ดังกึกก้องไปทั้งเมือง ในที่สุดปี ค.ศ.1865 พวกทาสได้รับการปลดปล่อย พวกเขาได้ก้าวสู่โลกทางดนตรีใหม่ และได้มีโอกาสในการเล่นอุปกรณ์ดนตรีใหม่ที่ไม่สามารถมีได้ระหว่างเป็นทาสคือ เครื่องลมทองเหลือง และเปียโน ซึ่งนับได้ว่าเป็นเครื่องดนตรีที่มีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดการก่อตัวขึ้นเป็นดนตรีแจ๊ส ในเวลาต่อมาดนตรีแจ๊สได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วจนเป็นดนตรีที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในอเมริกา มีนักดนตรีแจ๊สชื่อดังเกิดขึ้นมากมาย พวกเขาได้สร้างสรรค์ดนตรีแจ๊สออกเป็นหลากหลายแนวทาง ขยายความนิยมจากอเมริกาแพร่กระจายไปทั่วโลก

จากความเป็นมาดังกล่าว สามารถสรุปองค์ประกอบหลักของดนตรีแจ๊สได้ 3 ประการดังต่อไปนี้

ประการแรกคือ การเล่นซิงโครไนซ์ โดยให้ความสำคัญและเน้นที่จังหวะยก (Syncopation) ซึ่งเป็นลักษณะจังหวะที่ได้รับอิทธิพลจากดนตรีแอฟริกัน และการเล่นเปียโนแบบแรกไทม์ การเล่นซิงโครไนซ์ของดนตรีแจ๊สใช้วิธีการแบ่งเครื่องดนตรีเป็น 2 กลุ่ม โดยบรรเลงจังหวะที่ต่างกันดังนี้

กลุ่มแรก เป็นเครื่องประกอบจังหวะ (Rhythm section) เช่น กลอง เบส กีตาร์ เครื่องเหล่านี้จะบรรเลงรักษาจังหวะตกอย่างสม่ำเสมอ เพลงในรูปแบบสวิงมักจะใช้อัตราจังหวะ 4/4 โดยให้ความสำคัญกับแนวเบสเป็นแนวเสียงที่ใช้รักษาจังหวะให้สม่ำเสมอ ด้วยวิธีการเดินเบสลงตามจังหวะตกไปโดยตลอด ส่วนอีกกลุ่มเป็นเครื่องบรรเลงทำนอง เช่น เครื่องเป่า เปียโน นักร้อง มักใช้ท่วงทำนองที่มีจังหวะชัด ให้ความสำคัญกับจังหวะยก ในการบรรเลงก็มักจะไม่วางจังหวะตามโน้ตที่กำหนด มักจะยืดค่านโน้ตออกไป หรือย่อค่านโน้ตที่ยาวให้กระชับสั้นลงตามความต้องการของผู้บรรเลง ดังนั้นเมื่อแนวเสียงทั้งสองบรรเลงไปพร้อมกันจึงเกิดการเหลื่อมกัน ทำให้เกิดความรู้สึกสวิง (Swing feel) ต่อมาดนตรีแจ๊สเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก โดยเฉพาะในแถบลาตินอเมริกันได้เกิดการผสมผสานดนตรีแจ๊สเข้ากับดนตรีพื้นเมืองของบราซิลเป็นจังหวะบอสซาโนวา (Bossa nova) เป็นดนตรีแจ๊สอีกรูปแบบที่ผสมผสานจังหวะชัดเข้ากับความนุ่มนวลแบบคลาสสิก ซึ่งก็ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากเช่นเดียวกัน

ประการที่สองคือ การด้นสด เป็นการคิดท่วงทำนองแล้วเล่นออกมาโดยทันทีทันใดตามอารมณ์ความนึกคิดของผู้เล่น โดยเป็นการแสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถของนักดนตรีออกมาอย่างเต็มที่ แต่อย่างไรก็ตามการด้นสดนี้มิได้หมายความว่า จะเล่นอย่างไรก็ได้ ยังคงต้องมีกรอบในการปฏิบัติอยู่พอสมควร ซึ่งนักดนตรีแจ๊สมักจะใช้ทำนองหลัก คอร์ดและจังหวะของเพลงเป็นกรอบในการด้นสด เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันเหมาะสมกับเพลง ในกรณีที่เป็นวงบิ๊กแบนด์แจ๊ส (Big band Jazz) มีนักดนตรีหลายคน ผู้ด้นสดก็ต้องปฏิบัติตามแนวทางที่ผู้ประพันธ์หรือผู้ควบคุมวงกำหนดไว้อีกด้วย เช่น ปฏิบัติตามการกำหนดจำนวนห้องที่จะด้นสด หรือปฏิบัติตามลำดับในกรณีที่มีผู้ด้นสดหลายคน

ประการที่สามคือ การใช้เสียงประสานที่เป็นเอกลักษณ์ ดนตรีแจ๊สนิยมเสียงประสานแบบกระด้าง นักดนตรีแจ๊สนิยมใช้คอร์ดเพิ่มโน้ตโดยกำหนดให้โน้ตแนวทำนองหลักของเพลงเป็นโน้ตนอกคอร์ดที่เรียกว่า เทนชัน (Tension) โดยจะเป็นโน้ตนอกคอร์ดลำดับที่ 9th, 11th, 13th และยังนิยมใช้ทางเดินคอร์ดแบบ II-V-I เป็นโครงสร้างหลักในเสียงประสานรวมถึงใช้เป็นกรอบในการด้นสด ซึ่งนักดนตรีแจ๊สก็มักจะดัดแปลงโดยใช้คอร์ดแทนอยู่เสมอเพื่อให้เกิดการสร้างสรรค์ที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

ลักษณะดังกล่าวเป็นเสน่ห์ของดนตรีแจ๊ส ทำให้ดนตรีแจ๊สเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายและเป็นที่ชื่นชอบของผู้ประพันธ์ จึงได้นำมาประยุกต์ใช้กับการประพันธ์เพลงในหลายด้าน ได้แก่ การใช้จังหวะชัด การยืดหรือย่อค่านโน้ตในการแปรทำนองหลัก การใช้คอร์ดเทนชันโดยเฉพาะคอร์ดทบเก้าในเสียงประสาน การใช้รูปแบบจังหวะสวิงและบอสซาโนวาเข้ามาผสมผสาน

4. โคลด เดอบุสซี (Claude Debussy) ค.ศ.1862-1918

นักประพันธ์เพลงชาวฝรั่งเศสในยุคกระแสอิมเพรสชัน (Impressionism) เป็นกระแสนดนตรีที่มุ่งสร้างบรรยากาศให้เกิดความประทับใจ อันเต็มไปด้วยจินตนาการที่เฟื่องฝัน อารมณ์ที่ล่องลอยอย่างสงบ ความนิ่มนวลละมุนละไมในลีลา (ไซแสง ศุขวัฒน์นะ, 2535 : 123)

เดอบุสซีเป็นผู้ที่ริเริ่มนำบันไดเสียงโฮลโทน (Whole tone) ซึ่งเป็นบันไดเสียงที่มีช่วงเสียงห่างกัน 1 เสียงเต็มโดยตลอดมาใช้แทนที่ระบบไดอาโทนิค (Diatonic) รวมไปถึงการที่เขาได้รับอิทธิพลจากดนตรีตะวันออกเข้ามาใช้กับการประพันธ์เพลง เช่น การผสมผสานไมค การเคลื่อนทำนองแบบขนาน และการใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิค ทำให้เกิดการผสมผสานกันจนเป็นเอกลักษณ์เสียงแบบเดอบุสซี

บทเพลงของเดอบุสซี ที่ให้แนวคิดกับผู้ประพันธ์ในการสร้างสรรค์ดนตรีเพื่อสื่อถึงสวนหลวง ร.9 คือ บทเพลง *Prelude for Piano* ซึ่งเป็นบทเพลงสั้น ๆ ที่ไม่ระบุชื่อเพลงในตอนแรก เพื่อต้องการให้ผู้ฟังคิดจินตนาการจากการฟัง แล้วจึงเฉลยชื่อเพลงในตอนจบ บทเพลงนี้สามารถสร้างแนวคิดและจินตนาการในการประพันธ์เพลงแบบดนตรีพรรณนาได้เป็นอย่างดี

อีกบทเพลงคือ *Reverie* เป็นบทเพลงเปียโนที่ผสมผสานสำเนียงดนตรีตะวันออกเข้ากับตะวันตกได้อย่างลงตัว โดยผู้ประพันธ์ได้คัดทำนองจากประโยคแรกของบทเพลงนี้ ซึ่งมีลักษณะเป็นโมทีฟสั้น ๆ แล้วนำมาใช้เป็นทำนองรองในการแปรครั้งที่ 1 นอกจากนี้ยังได้นำแนวคิดการใช้บันไดเสียงโฮลโทน และการเคลื่อนทำนองแบบขนานมาประยุกต์ใช้อีกด้วย

5. เปียโนโซนาตาในบันไดเสียง B ไมเนอร์ (Piano Sonata in B minor)

ประพันธ์โดยฟรานซ์ ลิสต์ (Franz Liszt) ค.ศ.1811-1886 นักประพันธ์เพลงชาวฮังการี อยู่ในยุคโรแมนติกตอนปลาย เป็นบทเพลงโซนาตาที่มีโครงสร้างขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยความสลับซับซ้อน ซึ่งมีท่อนย่อยซ้อนอยู่ 4 ท่อน ได้แก่ ท่อนแรกเป็นการนำเสนอทำนองหลัก มีลีลาที่รวดเร็ว ท่อนที่สองมีลีลาช้าอ่อนหวาน ท่อนที่สามเป็นฟิวก์ที่มีลีลาแบบสแกร์ตโซ และท่อนสุดท้ายมีลีลาที่รวดเร็ว เมื่อพิจารณาลักษณะของท่อนย่อยนี้จะคล้ายคลึงกับโครงสร้างของบทเพลงซิมโฟนีคือ เร็ว-ช้า-เร็ว จึงสรุปได้ว่าเป็นโซนาตาที่ผสมผสานเข้ากับโครงสร้างของซิมโฟนี

แนวคิดที่สำคัญอีกประการของเปียโนโซนาตาบทนี้คือ การนำเสนอทำนองหลัก 5 ทำนอง แต่ละทำนองมีลักษณะเด่นที่แตกต่างกันออกไป ต่อจากนั้นได้นำทำนองหลักกลับมาแทรกในช่วงต่าง ๆ ของเพลง และได้มีการแปรเปลี่ยนรูปร่างของทำนองไปตามลีลาของเพลง ด้วยวิธีการแปรป็น (Transformation) อย่างหลากหลาย เช่น การซ้ำ การซีควเอนซ์ การขยายส่วน การย่อส่วน และการแตกทำนอง

เปียโนโซนาตาบทนี้จึงมีอิทธิพลต่อผู้ประพันธ์ในด้านการวางโครงสร้างของบทเพลง และการพัฒนาบทเพลง ซึ่งเป็นแนวคิดที่เหมาะสมกับการผูกบทเพลงขนาดใหญ่ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน ผู้ประพันธ์ได้นำมาประยุกต์ใช้กับบทประพันธ์นี้ โดยกำหนดทำนองหลักไว้ในช่วงแรกของเพลง จากนั้นพัฒนาต่อด้วยการปรับโน้ตไปตามจินตนาการของการจัดบริเวณในสวนหลวง ร.9 ตามรูปแบบสังคีตลักษณะโซนาตา ผสมผสานกับแนวคิดของซิมโฟนี่คือ มีอัตราจังหวะแบบเร็ว-ช้า-เร็ว รวมถึงการนำลีลาแบบสแกร์ตโซมาประยุกต์ใช้ จึงทำให้ในแต่ละตอนย่อยของบทประพันธ์เพลงมีลีลาที่แตกต่างกันอย่างหลากหลาย

6. อุปรากรเรื่อง ทริสตันและอิโซลเด (Tristan und Isolde)

ประพันธ์โดยริชาร์ด วากเนอร์ (Richard Wagner) ค.ศ.1813-1883 นักประพันธ์เพลงชาวเยอรมัน อยู่ในยุคโรแมนติกตอนปลาย เป็นบทเพลงที่ผู้ประพันธ์ชื่นชอบในท่วงทำนองและเสียงประสานอันไพเราะ โดยเฉพาะในช่วง *Prelude* และ *Liebestod* ของเพลงนี้

บทเพลงนี้เป็นเพลงที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตกหลายประการ เช่น การพัฒนาระบบโครมาติกทำให้เกิดความคลุมเครือของท่วงทำนองเสียง ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักประพันธ์ที่ยิ่งใหญ่หลายท่านได้คิดค้นรูปแบบการประพันธ์ระบบใหม่ในเวลาต่อมา เป็นจุดเริ่มของการประพันธ์เพลงในระบบไร้ท่วงทำนองเสียง นำไปสู่ยุคใหม่ทางดนตรีในศตวรรษที่ 20 นอกจากนี้ วากเนอร์ยังได้สร้างเอกลักษณ์ให้กับบทเพลงโดยการใช้โมทีฟนำ (Leitmotif) ซึ่งเป็นทำนองที่ใช้เป็นสัญลักษณ์แทนตัวละครในอุปรากร ในแนวคิดที่ว่าเมื่อโมทีฟนำขึ้นมาผู้ฟังก็จะนึกถึงบุคลิกของตัวละครได้ทันที

ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดโมทีฟนำมาใช้กับทำนองสำคัญเพื่อเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อถึงบริเวณต่าง ๆ ของสวนหลวง ร.9 เช่น ทำนองหลักที่ 1 สื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีลักษณะเป็นทำนองที่มีลีลายิ่งใหญ่สง่างามดุจพระราชทาน ทำนองหลักที่ 2 สื่อถึงความงามทางธรรมชาติ มีลักษณะที่อ่อนช้อยงดงาม ส่วนในกระบวนเพลงที่ 2 ก็จะใช้การแปรให้สอดคล้องกับการดำเนินเรื่อง เช่น ทำนองที่สื่อถึงการเดินชมสวนก็จะมีลีลาสนุกสนานคล้ายกับสแกร์ตโซ และทำนองที่สื่อถึงสวนนานาชาติก็จะนำบันไดเสียงที่มีสำเนียงของชาตินั้นมาใช้

7. ดนตรีโลก (World Musics)

เป็นการผสมผสานกันทางวัฒนธรรมระหว่างดนตรีตะวันตกกับตะวันออก แต่มักจะมีความหมายและให้น้ำหนักไปในทางโลกตะวันออกมากกว่าตะวันตก ชาติที่จัดได้ว่าเป็นรากฐานของวัฒนธรรมในโลกตะวันออกโดยทั้งหมด ได้แก่ จีน อินเดียเซีย และอินเดีย

ในปัจจุบันนักประพันธ์เพลงชาวเอเชียมีชื่อเสียงในระดับโลกมากขึ้น ตัวอย่างเช่น ตัน ดุน (Tan Dun) ค.ศ.1957-ปัจจุบัน เป็นนักประพันธ์เพลงชาวจีนที่มีผลงานโดดเด่นประสบความสำเร็จในระดับโลก ผลงานของเขาแสดงถึงความเป็นชาตินิยมอย่างชัดเจนซึ่งมักจะสอดแทรกสำเนียงจีนเข้าไปกับเพลงที่ประพันธ์โดยเสมอ ทำให้คนทั่วโลกได้รู้จักกับดนตรีจีนมากขึ้น

ดนตรีโลกจึงให้แนวคิดและเทคนิคในด้านการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีเข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดี อิทธิพลของดนตรีโลกทำให้ผู้ประพันธ์ใช้การผสมผสานดนตรีตะวันตกเข้ากับดนตรีตะวันตก โดยเฉพาะในการพรรณนาถึงสวนนานาชาติภายในสวนหลวง ร.9 ได้นำทำนองที่มีสำเนียงไทย จีน และญี่ปุ่น เข้ามาผสมผสานกับดนตรีตะวันตก

โครงสร้างของบทประพันธ์เพลง แบ่งเป็น 2 กระบวนเพลงดังต่อไปนี้

1. กระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล (The Ratchamangkhal Pavilion)

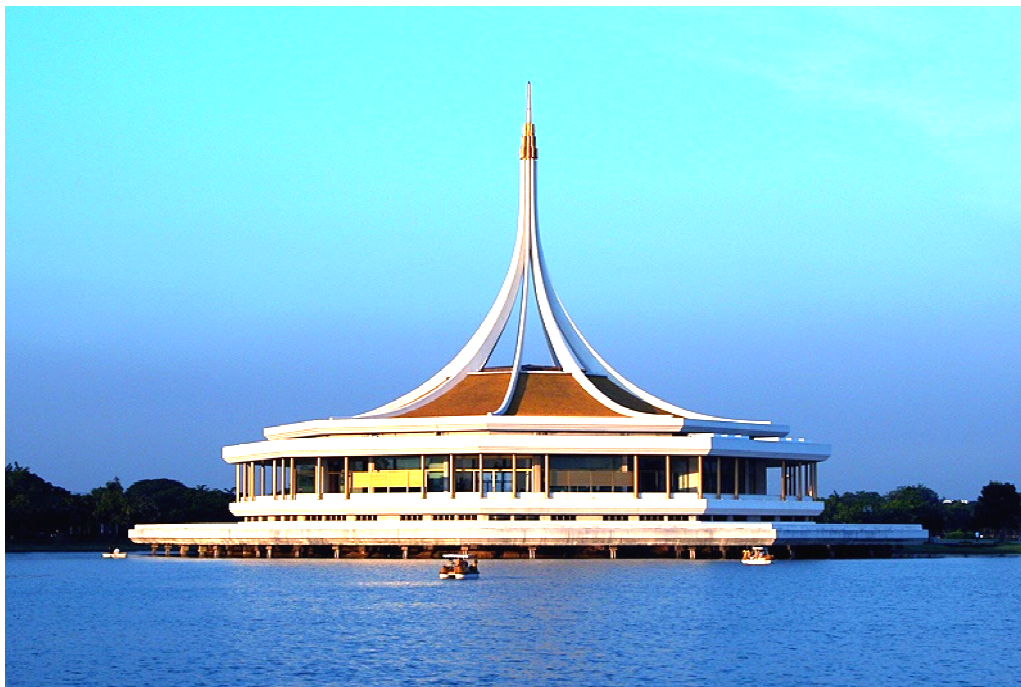
ชื่อนี้มาจาก *หอรัชมงคล* ซึ่งจัดไว้เป็นบริเวณเฉลิมพระเกียรติ โครงสร้างของหอรัชมงคลใช้สถาปัตยกรรมที่สื่อถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นอาคารรูป 9 เหลี่ยม ด้านเท่า ตั้งอยู่บนเนิน 9 ระดับ หลังคาสี่เหลี่ยมทองอันเป็นสีวันพระราชสมภพ ภายในจัดเป็นห้องประชุมขนาดใหญ่ไว้ในบริเวณส่วนกลาง ล้อมรอบไปด้วยห้องกระจก 9 ห้อง แต่ละห้องจัดแสดงพระราชประวัติ พระราชจริยวัตร โครงการในพระราชดำริ ไม้เพลงพระราชนิพนธ์ ภาพถ่ายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เครื่องดนตรี และเครื่องใช้ส่วนพระองค์บางอย่าง โดยแสดงไว้ให้ผู้ท่องเที่ยวได้รับชม

(ที่มา : <http://suanluangrama9.or.th/2010/06/suan-luang-rama-ix-public-park-areas>, 2555)

ผู้ประพันธ์ได้นำรายละเอียดดังกล่าวของหอรัชมงคล มากำหนดเป็นทฤษฎีเลข 9 ซึ่งใช้เป็นหลักในการประพันธ์เพลงดังต่อไปนี้

- 1) กำหนดความยาวเพลงกระบวนเพลงละประมาณ 9 นาที
- 2) กำหนดจำนวนชุดเซลล์จังหวะให้มีจำนวน 9 จังหวะ
- 3) กำหนดจำนวนตัวโน้ตในทำนองสำคัญให้มีจำนวนตัวโน้ต 9 ตัว
- 4) กำหนดเสียงประสานโดยใช้คอร์ดทบเก้าเป็นหลัก

ภาพที่ 1 หอรัชมงคล

(ที่มา : <http://suanluangrama9.or.th/2010/06/background-of-suan-luang-rama-ix>, 2555)

2. กระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์ (The Rommanee Garden)

ชื่อนี้ นำมาจาก สวนรมณีย์ ผู้ประพันธ์ใช้สวนรมณีย์เป็นตัวแทนสื่อถึงบรรยากาศและสถานที่ของสวนหลวง ร.9 อันประกอบไปด้วยธรรมชาติ แหล่งน้ำ และพรรณไม้นานาชนิด สวนรมณีย์มีลักษณะเป็นสวนที่จัดเลียนแบบธรรมชาติจากหลากหลายพื้นที่ นำมาผสมผสานกันเป็นสวนพฤกษชาติอันงดงาม นอกจากนี้ยังมีการแบ่งพื้นที่จัดเป็นสวนนานาชาติ เพื่อเป็นสื่อถึงวัฒนธรรมอันดีของชาติต่าง ๆ ได้แก่ สวนจีน สวนญี่ปุ่น เป็นตัวแทนของอารยธรรมตะวันออก และสวนฝรั่งเศส สวนอังกฤษ สวนสเปน สวนอิตาลี เป็นตัวแทนของอารยธรรมตะวันตก

ในส่วนของการจัดสวนนานาชาติดังกล่าว ผู้ประพันธ์ได้นำแนวคิดของดนตรีโลกมาใช้ในการประพันธ์เพลง โดยนำบันไดเสียงเพนตาโทนิค และบันไดเสียงญี่ปุ่น มาใช้ในการประพันธ์ทำนองและผสมผสานเข้ากับการประสานเสียงในระบบคอร์ดแบบดนตรีตะวันตก

การกำหนดสังคีตลักษณะ

1. กระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล ใช้สังคีตลักษณะโซนาตา

1.1 **ตอนนำเสนอ** สื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งจัดอยู่บริเวณหอรัชมงคล เป็นการนำเสนอทำนองสำคัญต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยตอนย่อย 4 ตอนที่มีลีลาแตกต่างกันดังนี้

- 1) **Andante sostenuto** เป็นตอนเริ่มแรกของบทเพลง นำเสนอทำนองราชพฤกษ์ด้วยเนื้อดนตรีที่บางเบา อารมณ์เพลงสงบ และใช้การบรรเลงด้วยลีลาที่อ่อนช้อย
- 2) **Maestoso** เปลี่ยนอารมณ์เพลงจากตอนแรก โดยการนำเสนอทำนองรัชมงคลขึ้นมาด้วยความยิ่งใหญ่และสง่างามดุจพระราชา
- 3) **Allegro energico** นำเสนอทำนองหลักที่ 1 ด้วยอารมณ์เพลงที่ยิ่งใหญ่และเต็มไปด้วยพลัง สื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
- 4) **Andante sostenuto** นำเสนอทำนองหลักที่ 2 ด้วยอารมณ์เพลงที่สงบในอัตราจังหวะช้า ใช้การบรรเลงด้วยลีลาที่อ่อนหวาน สื่อถึงความงามทางธรรมชาติของสวนรมณีย์

1.2 **ตอนพัฒนา** ประกอบด้วยตอนย่อย 2 ตอน

- 1) **Brioso** นำทำนองหลักที่ 1 กลับมาพัฒนา โดยผสมผสานเข้ากับลักษณะลีลาจังหวะบอสซาโนวา บรรเลงด้วยอารมณ์เพลงที่สดใสมีชีวิตชีวา
- 2) **Swing feel** นำทำนองหลักที่ 2 กลับมาพัฒนา โดยผสมผสานเข้ากับลีลาจังหวะสวิง

1.3 **ตอนย้อนความ** เป็นช่วงจุดสุดยอดของกระบวนเพลงที่ 1 โดยนำทำนองหลักที่ 1 กลับมาพัฒนาอีกครั้งในอารมณ์เพลงต่อเนื่องจากตอนสวิง ใช้เนื้อดนตรีหนาแน่น บรรเลงด้วยอารมณ์เพลงที่ตื่นเต้นเร้าใจ

ตารางที่ 1 สรุปสังคีตลักษณะโซนาตา ของกระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล

โครงสร้าง	กระบวนการ	ห้องที่
ตอนนำเสนอ	นำเสนอทำนองหลักที่ 1	1-75
	นำเสนอทำนองหลักที่ 2	76-160
ตอนพัฒนา	พัฒนาทำนองหลักที่ 1	161-196
	พัฒนาทำนองหลักที่ 2	197-225
ตอนย้อนความ	นำทำนองหลักที่ 1 กลับมาย้อนความ	226-254

2. กระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์ ใช้สังคีตลักษณะการแปร

กระบวนเพลงที่ 2 ไม่มีทำนองหลักเป็นของตนเอง แต่จะนำทำนองหลักที่ 1 และทำนองหลักที่ 2 จากกระบวนเพลงที่ 1 มาใช้ในการแปรให้มีความสัมพันธ์กับการพรรณนาถึงบริเวณต่างๆ ในสวนหลวง ร.9 โดยประกอบด้วยตอนย่อยทั้งหมด 7 ตอน ดังต่อไปนี้

- 2.1. **การแปรครั้งที่ 1** เป็นการเกริ่นนำถึงความงดงามทางธรรมชาติในสวนหลวง ร.9 จากนั้นนำทำนองหลักที่ 2 มาแปรเป็นทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 1 ในสำเนียงไทย ต่อด้วยการนำเสนอทำนองรอง โดยคัดทำนองเพลง *Reverie* ของเดอบุสซี มาใช้เป็นทำนองรอง และพัฒนาต่อด้วยการปรับโน้ตไปยังบันไดเสียงต่าง ๆ
- 2.2. **การแปรครั้งที่ 2** สื่อถึงการพาเที่ยวเดินชมธรรมชาติภายในสวนหลวง ร.9 โดยนำทำนองหลักที่ 2 มาแปรในลีลาที่สนุกสนาน
- 2.3. **ตอนต่าง** เป็นการบรรยายถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่หยุดพักมองดูตัวกระจกรุ้งขึ้น ต้นไม้อย่างรวดเร็ว และในขณะนั้นก็มีลมพัดมาทำให้เกิดเสียงจากใบไม้สั่นไหว เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นความบังเอิญที่สร้างแรงบันดาลใจขึ้นขณะที่ผู้ประพันธ์เก็บข้อมูล จึงกำหนดให้เป็นตอนต่างแทรกเข้ามาระหว่างตอนแปร เนื่องจากมิได้เกี่ยวข้องกับการเก็บข้อมูลและการแปรแต่อย่างใด
- 2.4. **การแปรครั้งที่ 3** เป็นการพรรณนาถึงความรู้สึกเย็นสดชื่นจากแหล่งน้ำลำธารในสวนหลวง ร.9 โดยนำทำนองราชพฤกษ์ และนำทำนองหลักที่ 1 กลับมาแปร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการผูกบทเพลงให้ผู้ฟังระลึกถึงกระบวนแรกของเพลง
- 2.5. **การแปรครั้งที่ 4** สื่อถึงการจัดสวนนานาชาติ เฉพาะในส่วนที่เป็นตัวแทนอารยธรรมตะวันตกซึ่งประกอบไปด้วย สวนสเปน สวนอังกฤษ สวนฝรั่งเศส และสวนอิตาลี โดยนำทำนองหลักที่ 2 กลับมาแปรในจังหวะวอลซ์
- 2.6. **การแปรครั้งที่ 5** สื่อถึงสวนจีน ซึ่งเป็นตัวแทนอารยธรรมตะวันออกในการจัดสวนนานาชาติ โดยนำทำนองหลักที่ 2 แปรเป็นทำนองสำเนียงจีน
- 2.7. **การแปรครั้งที่ 6** เป็นช่วงจุดสุดยอดของกระบวนเพลงที่ 2 ดนตรีใช้จังหวะตื่นเต้นเร้าใจ สื่อถึงสวนญี่ปุ่น ซึ่งเป็นสถานที่สุดท้ายในการเก็บข้อมูล โดยนำทำนองหลักที่ 2 มาปรับโน้ตไปยังบันไดเสียงญี่ปุ่น

ตารางที่ 2 สรุปสังคีตลักษณะการแปรของกระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์

โครงสร้าง	วัตถุดิบที่นำมาใช้แปร	ห้องที่
การแปรครั้งที่ 1	ทำนองหลักที่ 2	1-39
การแปรครั้งที่ 2	ทำนองหลักที่ 2	40-95
ตอนต่าง	ไม่มีการแปรทำนองหลัก ใช้บันไดเสียงโซลโทน	96-118
การแปรครั้งที่ 3	ทำนองหลักที่ 1	119-162
การแปรครั้งที่ 4	ทำนองหลักที่ 2	163-182
การแปรครั้งที่ 5	ทำนองหลักที่ 2	183-221
การแปรครั้งที่ 6	ทำนองหลักที่ 2	222-278

การนำเสนอทำนองสำคัญ

ในบทประพันธ์เพลงนี้ประกอบไปด้วยทำนองสำคัญทั้งหมด 4 ทำนอง ซึ่งทำนองเหล่านี้ อยู่ในตอนนำเสนอของกระบวนเพลงที่ 1 โดยนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในการพัฒนาเพลงในตอนพัฒนา ตอนย้อนความ รวมถึงนำมาใช้แปรในกระบวนเพลงที่ 2 อีกด้วย ได้แก่ทำนองดังต่อไปนี้

1. ทำนองหลักที่ 1 ชื่อว่า ทำนองเฉลิมพระเกียรติ

เป็นทำนองที่สื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช เป็นทำนองที่มีขนาดยาว ซึ่งใช้รูปแบบสังคีตลักษณะสองตอนแบบย้อนกลับในการประพันธ์ทำนอง คือ a b a' ตอน a ประกอบด้วยประโยคถามและประโยคตอบ ตอน b เป็นตอนต่างที่นำเสนอเนื้อหาใหม่ และสุดท้ายนำตอน a กลับมาย้อนความอีกครั้ง

ตัวอย่างที่ 1 ทำนองหลักที่ 1 ทำนองเฉลิมพระเกียรติ

ตอน a ประโยคถาม

ตอน a ประโยคตอบ

ตอน b

2. ทำนองหลักที่ 2 ชื่อว่า ทำนองรมณีย์

นำมาจากชื่อ *สวนรมณีย์* พรรณนาถึงความงามทางธรรมชาติภายในสวนหลวง ร.9 ได้แก่ เหล่าพรรณไม้ การจัดสวนจำลองป่า เขา น้ำตก ลำธาร โดยใช้การประพันธ์ทำนองที่ผสมผสานกับ บทเพลงไทยเดิม *เขมรไตรโยค* เพื่อต้องการสื่อถึงสำเนียงไทย เนื่องจากสวนหลวง ร.9 ตั้งอยู่ใน ประเทศไทย

ในด้านโครงสร้างของบทเพลง ผู้ประพันธ์กำหนดให้ทำนองหลักที่ 2 มีความสำคัญ ในกระบวนเพลงที่ 2 ด้วยการนำไปเป็นทำนองหลักที่ใช้แปรในกระบวนเพลงที่ 2 จึงตั้งชื่อทำนอง เหมือนกับชื่อกระบวนเพลงว่า *ทำนองรมณีย์*

ตัวอย่างที่ 2 ทำนองรมณีย์

จากตัวอย่าง ในช่วงเริ่มเป็นการคัดทำนองมาจากโน้ต 4 ตัวแรกของเพลงเขมรไทรโยค ได้แก่ F-D-F-D จากนั้นประพันธ์ทำนองโดยใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิค และใช้การชี้เควอนซีในการดำเนินทำนอง โดยเริ่มด้วยโทนิคและจบด้วยการใช้โดมิแนนท์เข้าหาโทนิคที่โน้ต Bb

3. ทำนองสำคัญที่สร้างขึ้นจากทฤษฎีเลข 9

3.1 **ทำนองราชพฤกษ์** นำมาจากชื่อของ *สวนราชพฤกษ์* ที่จัดอยู่ทางด้านหน้าของหอรัชมงคล ซึ่งประกอบไปด้วยสระน้ำขนาดใหญ่ และตกแต่งด้วยไม้ดอกไม้ประดับอย่างสวยงาม ทำนองนี้ประพันธ์เพื่อใช้ในการเกริ่นนำ ซึ่งผู้ประพันธ์ต้องการให้มีสำเนียงแบบไทยจึงใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคในการประพันธ์ ใช้การบรรเลงด้วยลีลาที่อ่อนช้อย และใช้ทฤษฎีเลข 9 กำหนดให้ทำนองนี้มีจำนวนตัวโน้ต 9 ตัว

ตัวอย่างที่ 3 ทำนองราชพฤกษ์

3.2 **ทำนองรัชมงคล** นำมาจากชื่อ *หอรัชมงคล* มีลักษณะเป็นอาคารรูป 9 เหลี่ยมด้านเท่า ผู้ประพันธ์จึงได้กำหนดให้ทำนองนี้ มีลักษณะเป็นเซลล์จังหวะที่มีจำนวนโน้ต 9 ตัว และสร้างอารมณ์เพลงโดยให้ทำนองนี้ขึ้นมาด้วยความยิ่งใหญ่สง่างามดุจพระราชา เพื่อให้สอดคล้องกับการพรรณนาถึงพื้นที่เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ตัวอย่างที่ 4 ทำนองรัชมงคล

การกำหนดระบบทฤษฎีเสียง

กระบวนเพลงที่ 1 ใช้ระบบอิงทฤษฎีเสียง (Tonal system) กระบวนเพลงที่ 2 ใช้ระบบศูนย์กลางเสียง (Tone center) โดยภาพรวมของเพลงใช้โครงสร้างและวิธีการประพันธ์ในแบบอิงทฤษฎีเสียงเป็นหลัก

1. องค์ประกอบของการเป็นระบบอิงทฤษฎีเสียง

- 1.1 ใช้บันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ และบันไดเสียงเพนตาโทนิค เป็นหลักในการประพันธ์เพลงโดยผู้ประพันธ์เลือกใช้บันไดเสียงเมเจอร์ในการอ้างอิงและวิเคราะห์บทประพันธ์เพลง
- 1.2 ใช้ระบบคอร์ดในการประสานเสียง ผู้ประพันธ์ใช้คอร์ดคู่สามเรียงซ้อนเป็นส่วนมากซึ่งกำหนดสถานะการเป็นคอร์ดโทนิค และคอร์ดโดมิแนนท์ไว้อย่างชัดเจน และมักใช้คอร์ดโดมิแนนท์เคลื่อนเข้าหาคอร์ดโทนิคในแบบเพอร์เฟ็คเคเดนซ์

2. การเปลี่ยนทฤษฎีเสียงในกระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล

2.1 ตอนนำเสนอ

- 1) *Andante sostenuto* เริ่มต้นบทเพลงด้วยทฤษฎีเสียง E เมเจอร์ ซึ่งเริ่มห้องแรกด้วยคอร์ดโทนิค และจบด้วยการใช้โดมิแนนท์เข้าหาโทนิคในห้องที่ 4 จากนั้นเปลี่ยนทฤษฎีเสียงโดยดับลงไปยังทฤษฎีเสียง F เมเจอร์ทันทีในห้องที่ 5
- 2) *Maestoso* เริ่มห้องที่ 20 ด้วยการนำเสนอชุดเซลล์จังหวะ 9 โดยใช้การซ้ำและการทอดเสียงลงชุดละ 1 เสียงต่อเนื่องกันไปจนถึงสิ้นสุดในห้องที่ 27 ด้วยคอร์ดโทนิค D เมเจอร์
- 3) *Allegro energico* เริ่มห้องที่ 40 นำเสนอทำนองหลักที่ 1 ในทฤษฎีเสียง F เมเจอร์
- 4) *Andante sostenuto* เริ่มห้องที่ 76 นำเสนอทำนองหลักที่ 2 ในทฤษฎีเสียง Bb เมเจอร์ จากนั้นห้องที่ 96 ปรับทฤษฎีเสียงขึ้น 1 เสียงไปยัง C เมเจอร์ ช่วงสุดท้ายตั้งแต่ห้องที่ 122 นำเสนอการผสมโหมดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

2.2 ตอนพัฒนาเพลง

- 1) *Brioso* เริ่มห้องที่ 141 นำทำนองหลักที่ 1 กลับมาในทฤษฎีเสียง F เมเจอร์ตามเดิม
- 2) *Swing feel* เริ่มห้องที่ 197 นำทำนองรองกลับมาพัฒนาในทฤษฎีเสียง Eb เมเจอร์

2.3 ตอนย้อนความ

Allegro energico เริ่มห้องที่ 226 นำทำนองหลักกลับมาในทฤษฎีเสียง G เมเจอร์ จากนั้นห้องที่ 234 เปลี่ยนทฤษฎีเสียงดับลงไปยัง Ab เมเจอร์ และห้องที่ 244 กลับมาจบเพลงในทฤษฎีเสียง G เมเจอร์

ตารางที่ 3 การเปลี่ยนกุญแจเสียงในกระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล

ตอน	ห้องที่	กุญแจเสียง
ตอนนำเสนองาน ทำนองหลักที่ 1	1-4	E เมเจอร์
	5-19	F เมเจอร์
	20-36	D เมเจอร์
	37-75	F เมเจอร์
ตอนนำเสนองาน ทำนองหลักที่ 2	76-95	Bb เมเจอร์
	96-126	C เมเจอร์
	127-140	Eb เมเจอร์
ตอนพัฒนา ทำนองหลักที่ 1	141-196	F เมเจอร์
ตอนพัฒนา ทำนองหลักที่ 2	197-225	Eb เมเจอร์
ตอนย้อนความ ทำนองหลักที่ 1	226-233	G เมเจอร์
	234-243	Ab เมเจอร์
	244-254	G เมเจอร์

3. การเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงในกระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์

- 3.1 การแปรครั้งที่ 1 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ F โดยนำเสนองานทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 1 ในบันไดเสียง F เมเจอร์
- 3.2 การแปรครั้งที่ 2 เริ่มห้องที่ 40 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ C โดยใช้วิธีการย้ายโน้ต C ที่แนวเบส และใช้บันไดเสียง C เมเจอร์ในแนวทำนองหลัก
- 3.3 ตอนต่าง เริ่มห้องที่ 96 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ Bb โดยใช้การเริ่มและจบด้วยโน้ต Bb ของบันไดเสียงไฮลโทน และใช้การย้ายแนวเบสที่ Bb โดยตลอด
- 3.4 การแปรครั้งที่ 3 เริ่มห้องที่ 119 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ G ซึ่งเป็นโน้ตสมาชิกของคอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน โดยประกอบด้วยคอร์ด Eb-F-G-A-Bb-Ab-G และย้ายศูนย์กลางเสียงในช่วงท้ายด้วยการนำทำนองหลักที่ 1 กลับมาแปรในบันไดเสียง G เมเจอร์

3.5 การแปรครั้งที่ 4 เริ่มห้องที่ 163 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ Eb โดยใช้บันไดเสียง Eb เมเจอร์ในแนวทำนองหลัก

3.6 การแปรครั้งที่ 5 เริ่มห้องที่ 183 กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ G โดยใช้โน้ต G เป็นโน้ตสำคัญในแนวทำนองหลัก รวมถึงการนำทำนองหลักที่ 2 กลับมาแปรในบันไดเสียง G เมเจอร์ในช่วงท้าย

3.7 การแปรครั้งที่ 6 เริ่มห้องที่ 222 ใช้บันไดเสียงญี่ปุ่น (Japanese Insen scale) ที่ประกอบไปด้วยโน้ต 5 ตัว ได้แก่ D-Eb-G-A-C โดยเป็นบันไดเสียงที่ได้มาจากเครื่องดนตรีญี่ปุ่นที่ชื่อ ซามิเซ็ง (Shamisen) ดังนั้นโน้ตทั้ง 5 ตัวจึงจัดเป็นศูนย์กลางเสียง

ตารางที่ 4 การเปลี่ยนศูนย์กลางเสียงในกระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์

ตอน	ห้องที่	ศูนย์กลางเสียง
การแปรครั้งที่ 1	1-39	F
การแปรครั้งที่ 2	40-95	C
ตอนต่าง	96-118	Bb
การแปรครั้งที่ 3	119-162	G
การแปรครั้งที่ 4	163-182	Eb
การแปรครั้งที่ 5	183-221	G
การแปรครั้งที่ 6	222-278	D-Eb-G-A-C

เครื่องดนตรีอื่นที่นำมาใช้ร่วมกับวงแจ๊ซเบร็วอร์เคสตรา

ผู้ประพันธ์ได้นำเครื่องดนตรีอื่นที่นอกเหนือไปจากวงแจ๊ซเบร็วอร์เคสตรามาใช้ เนื่องจากเป็นเครื่องดนตรีที่ผู้ประพันธ์ชื่นชอบเป็นการส่วนตัว และเพื่อเป็นการเพิ่มสีสันของเสียงให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จำนวน 3 ชิ้น ได้แก่

1. อัลโตแซกโซโฟน (Alto Saxophone)
2. เทเนอร์แซกโซโฟน (Tenor Saxophone)
3. เครื่องกระทบ “Chimes Tree”

ภาพที่ 2 เครื่องกระทบ “Chimes Tree”

(ที่มา : www.lonestarpercussion.com, 2555)

อธิบายจากช่วงเริ่มต้นไปยังช่วงสุดท้ายตามลำดับ

1. กระบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล

1.1 ตอนนำเสนอ

ตอนย่อยที่ 1 *Andante sostenuto* เริ่มต้นบทเพลงด้วยนำทฤษฎีเลข 9 มาใช้ในการประพันธ์เพลง เริ่มห้องที่ 1-4 เกริ่นนำโดยใช้คอร์ดทบเก้าในการสร้างอารมณ์เพลง ใช้กุญแจเสียง E เมเจอร์ จากนั้นห้องที่ 5-10 เปลี่ยนกุญแจเสียงไปยังกุญแจเสียง F เมเจอร์ พร้อมกับนำเสนอทำนองราชพฤกษ์ซึ่งมีจำนวนตัวโน้ต 9 ตัว แนวเสียงประสานใช้การเคลื่อนทำนองแบบเฉียงด้วยการใช้กลุ่มเครื่องสายบรรเลงคอร์ดเป็นโน้ตเสียงค้ำ ในขณะที่แนวเบสเคลื่อนทำนองลงตามขึ้น

ตัวอย่างที่ 5 การใช้คอร์ดทบแก้ว และการเคลื่อนทำนองแบบเฉียง

Andante sostenuto ♩ = 99

จากตัวอย่าง ห้องที่ 1-4 เป็นการนำเสนอคอร์ดเพิ่มโน้ตในกุญแจเสียง E เมเจอร์ โดยเริ่มห้องที่ 1 ด้วยคอร์ดโทนิค E major 9 เทนชัน 9 คือโน้ต F# อยู่ที่แนวเฟรนช์ฮอร์นและไวโอลิน 1

ห้องที่ 2 ใช้คอร์ด B dominant 13 เทนชัน 13 คือโน้ต G# อยู่ที่แนวเฟรนช์ฮอร์นและไวโอลิน 1

ห้องที่ 3 ดัดแปลงจากคอร์ดโดมิแนนท์ โดยลดชั้นคู่สามเมเจอร์ของคอร์ดลงครึ่งเสียงจากโน้ต D# เป็นโน้ต D กลายเป็นคอร์ด B minor 9th

ห้องที่ 4 ใช้คอร์ด E dominant 9th เพื่อเป็นคอร์ดผ่านเข้าไปยังกุญแจเสียง F เมเจอร์ในห้องที่ 5 โดยแนวเบสใช้โน้ต E กลาแบบโครมาติกเข้าไปยัง F พร้อมกับนำทำนองราชพฤกษ์เข้ามาโดยฟลูต คลาริเน็ต และไวบราโฟน

ห้องที่ 5-10 ใช้การเคลื่อนทำนองแบบเฉียงในแนวเสียงประสาน โดยไวโอลิน วิโอลา บรรเลงคอร์ดเป็นโน้ตเสียงค้าง ในขณะที่บาสซูน เซลโลและเบสเดินทำนองลงตามขั้น

ห้องที่ 5 เป็นคอร์ดโทนิค F major 9th เทนชัน 9 คือโน้ต G อยู่ที่แนวฟลูต

ห้องที่ 6 ใช้คอร์ด A minor ที่แนวเบสเดินลงยังโน้ต E มีสถานะเป็นโน้ตชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คของคอร์ด

ห้องที่ 7 ใช้คอร์ด D minor 9th เทนชัน 9 คือโน้ต E อยู่ที่แนวไวโอลิน 2

ห้องที่ 8 ใช้คอร์ด C major 6th ห้องที่ 9 เป็นคอร์ด Bb major sharp11th เทนชัน 9 คือโน้ต C อยู่ที่แนวไวโอลา และเทนชัน sharp11 คือโน้ต E ไวโอลิน 2

ตอนย่อยที่ 2 Maestoso เริ่มห้องที่ 20 เปลี่ยนอารมณ์เพลงจากอ่อนหวานไปเป็นท่วงทำนองที่ยิ่งใหญ่สง่างามดุจพระราชา ด้วยการนำเสนองานองรัชมงคลที่มีลักษณะเป็นเชลล์จังหวะ 9 ที่สร้างจากทฤษฎีเลข 9 และพัฒนาต่อโดยใช้การชี้แควนซ์ชุดเชลล์จังหวะ

ตัวอย่างที่ 6 การปรับระดับเสียงในตอน Maestoso

Maestoso ♩ = 129

20

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *f*

Maestoso ♩ = 129

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

จากตัวอย่าง จัดแนวเสียงเป็น 2 กลุ่มหลัก กลุ่มที่ 1 ใช้เครื่องเป่าและเครื่องกระทบบรรเลงชุดเชลล์จังหวะ 9 กลุ่มที่ 2 ใช้เครื่องสายบรรเลงเสียงประสานแบบแยกโน้ตอย่างรวดเร็วในคอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อน โดยแนวไวโอลิน 1 ไวโอลิน 2 และไวโอลา บรรเลงแยกโน้ตในทิศทางขนานกัน ส่วนเชลโลบรรเลงแยกโน้ตสวนทางกับแนวไวโอลินและไวโอลา

เริ่มห้องที่ 20 ทำนองหลักอยู่ที่แนวทรัมเป็ต บรรเลงในกลุ่มโน้ต A, G, F#, E ส่วนแนวประสานบรรเลงโดยกลุ่มเครื่องสาย ได้แก่ แนวไวโอลิน 1 บรรเลงในกลุ่มโน้ต E, F#, G, A แนวไวโอลิน 2 ปรับระดับเสียงลงจากไวโอลิน 1 เป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็ค บรรเลงในกลุ่มโน้ต A, B, C, D แนวไวโอลาปรับระดับเสียงลงจากไวโอลิน 2 เป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็ค บรรเลงในกลุ่มโน้ต D, E, F, G แนวเชลโลบรรเลงในกลุ่มโน้ตเดียวกันกับไวโอลิน 1 และแนวดับเบิลเบสบรรเลงในกลุ่มโน้ตเดียวกันกับไวโอลิน 2 จากนั้นห้องที่ 21 ใช้การซีควนซ์และปรับระดับเสียงลง 1 เสียงจากห้องที่ 20

การแตกทำนองรัชมงคล เริ่มห้องที่ 26 โดยการใช้โดมินันท์ส่งไปยังกุญแจเสียง D เมเจอร์ ในห้องที่ 27 จากนั้นห้องที่ 28-30 นำการแตกทำนองที่ได้มาปรับโน้ตและขยายส่วน

ตัวอย่างที่ 7 การขยายส่วนโดยเปรียบเทียบกับทำนองเดิม

การแตกทำนองรัชมงคล

นำมาขยายส่วนและปรับโน้ต

จากตัวอย่าง เป็นการเปรียบเทียบการขยายส่วน โดยบรรทัดบนคือแนวทำนองเดิม ส่วนบรรทัดล่างเป็นการขยายส่วนที่มีค่าความยาวของจังหวะเพิ่มขึ้น 1 เท่าจากโน้ตตัวดำกลายเป็นโน้ตตัวขาว และปรับโน้ตตัวแรกของทำนองจากโน้ต Db ปรับขึ้นครึ่งเสียงเป็น D เพื่อให้เป็นโน้ตโทนิคในกุญแจเสียง D เมเจอร์

ตอนย่อยที่ 3 Allegro energico เป็นตอนของการนำเสนองานองหลักที่ 1 มีแนวคิดหลักในการประพันธ์คือ การใช้คอร์ดทบเก้าตามทฤษฎีเลข 9 การเคลื่อนโน้ตผ่านแบบโครมาติก และ การใช้โทนิค-โดมีนันท์ในกุญแจเสียง F เมเจอร์

ตัวอย่างที่ 8 การใช้คอร์ดทบเก้า และการเคลื่อนโน้ตผ่านแบบโครมาติก

Allegro energico ♩ = 129

The musical score is for measures 39 to 42 of a section titled "Allegro energico" with a tempo of 129 beats per minute. The key signature is F major. The score is arranged for a full symphony orchestra. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone) and string section (Violin I, Violin II, Viola, Double Bass) are all playing. Dynamics are marked as *f* (fortissimo) for the woodwinds and *mf* (mezzo-forte) for the strings. The score features chromatic movement and the use of the ninth chord, as indicated by the text above. The woodwinds and strings play a rhythmic pattern of eighth notes, while the brass instruments play a more melodic line. The Alto Saxophone, Tenor Saxophone, and Trombone parts include triplet markings.

จากตัวอย่าง ห้องที่ 39 ใช้คอร์ด C dominant flat 9th เป็นเพอร์เฟ็คเคเดนซ์เพื่อส่งไปยังห้องที่ 40 ในคอร์ดโทนิค F major 9th เทนชัน 9 คือโน้ต G อยู่ที่แนวเฟรนซ์ฮอร์นและไวโอลา และจังหวะที่ 3 ของห้องใช้คอร์ด E dominant 9th เทนชัน 9 คือโน้ต F# อยู่ที่แนวเฟรนซ์ฮอร์นและไวโอลา เช่นเดียวกัน

ห้องที่ 41 ใช้คอร์ด Eb dominant 9th เทนชัน 9 เป็นแนวทำนองหลัก คือโน้ต F อยู่ในแนวฟลูต คลาริเน็ต และทรัมเป็ต จังหวะที่ 3 ของห้องใช้คอร์ด Bb major 7th เทนชัน 9 คือโน้ต C อยู่ในแนวอัลโตแซกโซโฟน

ห้องที่ 42 ใช้โดมิแนนท์เพื่อเตรียมเข้าหาโทนิค โดยในจังหวะแรกของมีโน้ตจากห้องก่อนหน้าทีล้าเข้ามาซึ่งเป็นเทนชัน 11 คือโน้ต F จึงเป็นคอร์ด C dominant 11 จังหวะที่ 3 ของห้องใช้คอร์ด C dominant flat 9th เทนชัน flat 9 คือโน้ต Db อยู่ในแนวเทเนอร์แซกโซโฟน เฟรนซ์ฮอร์น และไวโอลา ซึ่งคอร์ดนี้มีสมาชิกที่เป็นขั้นคู่ดิมินิชท์ถึง 2 คู่ ได้แก่ โน้ต E-Bb และ Db-G สามารถเกล่าเข้าหาโทนิคได้เป็นอย่างดี

ห้องที่ 43 ใช้คอร์ดโทนิค F major ซึ่งเป็นการเคลื่อนโน้ตผ่านแบบโครมาติกจากคอร์ดโดมิแนนท์มายังสมาชิกของคอร์ดโทนิคดังนี้ โน้ต E ไปยัง F ในแนวบาสซูน โน้ต Db ไปยัง C ในแนวเฟรนซ์ฮอร์นและไวโอลา โน้ต Bb ไปยัง A ในแนวทรอมโบน และจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 43 ใช้คอร์ด F# halfly diminished 7th ซึ่งเป็นคอร์ดผ่านแบบโครมาติกไปยังคอร์ด G minor 11th ในห้องที่ 44

ตอนย่อยที่ 4 Andante sostenuto เริ่มห้องที่ 76 เป็นการนำเสนอไวบราโฟนให้มีบทบาทโดดเด่น แล้วใช้กลุ่มเครื่องสายดำเนินคอร์ดรองรับ จากนั้นห้องที่ 82-85 นำทำนองราชพฤกษ์กลับมาอีกครั้งโดยใช้การย่อส่วนให้เป็นทำนองที่รวดเร็วขึ้น

ตัวอย่างที่ 9 การย่อส่วนทำนองราชพฤกษ์

The image shows a musical score for three instruments: Percussion II (Perc. II), Viola (Vla.), and Violoncello (Vc.). The score begins at measure 82. The Perc. II part features a rhythmic pattern of eighth notes with dynamics *p*, *mp*, *mf*, and *mp*. The Viola and Vc. parts have melodic lines with dynamics *mp*, *mf*, and *p*, and are marked *espress.* (espressivo).

จากตัวอย่าง ในแนววิโอลาและเชลโล เป็นการนำทำนองราชพฤกษ์กลับมาช่วยส่วนโดยใช้ไวบราโฟนบรรเลงคอर्डประกอบ

การนำเสนอทำนองหลักที่ 2 เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 85 โดยใช้กลุ่มเครื่องสายบรรเลงด้วยอารมณ์ที่นุ่มนวลอ่อนหวาน ในด้านการเรียบเรียงเพลงใช้การเคลื่อนแนวเบสแบบโครมาติกในทิศทางลง

ตัวอย่างที่ 10 ทำนองหลักที่ 2 และการเคลื่อนแนวเบสในทิศทางลงแบบโครมาติก

The image shows a musical score for measures 85 to 90. The instruments are Horn (Hn.), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The key signature has two flats (Bb major/C minor). The score is marked with a piano (*p*) and dolce (*dolce*) dynamic. The Horn part has a melodic line starting on G4. The Violin I and II parts have a similar melodic line. The Viola and Violoncello parts have a descending chromatic bass line. The Double Bass part has a descending chromatic bass line. The score is in 4/4 time.

จากตัวอย่าง เป็นการนำเสนอทำนองหลักที่ 2 ในกุญแจเสียง Bb เมเจอร์ ห้องที่ 86 ใช้คอर्डโทนิค Bb major 9th แนวเบสก็เริ่มด้วยโน้ต Bb เช่นเดียวกัน

ห้องที่ 87 ใช้คอर्ड C minor 7th โน้ต Bb ในแนวเบสจึงมีสถานะที่เปลี่ยนไปเป็นโน้ตขั้นคู่เจ็ดไมเนอร์ของคอर्ड

ห้องที่ 88 ใช้คอर्ड F dominant 7th แนวเบสเดินลงแบบโครมาติกไปยังโน้ต A จึงมีสถานะเป็นโน้ตขั้นคู่สามเมเจอร์ของคอर्ड

ห้องที่ 89 ใช้คอर्ड Bb dominant 7th แนวเบสเดินลงแบบโครมาติกไปยังโน้ต Ab จึงมีสถานะเป็นโน้ตขั้นคู่เจ็ดไมเนอร์ของคอर्ड

ห้องที่ 90 ใช้คอर्ड Eb major แนวเบสเดินลงแบบโครมาติกไปยังโน้ต G จึงมีสถานะเป็นโน้ตขั้นคู่สามเมเจอร์ของคอर्ड

ห้องที่ 91 ใช้คอร์ด C Halfly diminished 7th แนวเบสเดินลงแบบโครมาติกไปยังโน้ต Gb จึงมีสถานะเป็นโน้ตขั้นคู่ห้าตมินิชท์ของคอร์ด

การผสมผสานโมด เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 106 ผู้ประพันธ์ต้องการให้เป็นช่วงที่แสดงความสามารถของนักดนตรี โดยให้นักดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ได้บันไดเสียงขึ้นลงอย่างรวดเร็วในการผสมผสานโมด

ตัวอย่างที่ 11 การผสมผสานโมด

The image shows a musical score for Example 11, starting at measure 106. The score is divided into two main sections: a woodwind section and a string section. The woodwind section features a Clarinet (Cl.) part with a rapid, chromatic scale in B-flat major, marked with a forte (f) dynamic. The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.), all playing sustained notes with a piano (p) dynamic. The string parts are arranged in a way that supports the woodwind's melodic line.

จากตัวอย่าง คลาริเน็ตได้บันไดเสียง Bb เพนตาโทนิคขึ้นลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่กลุ่มเครื่องสายบรรเลงคอร์ด Ab major 9th

ตัวอย่างที่ 12 ช่วงเดี่ยวคลาริเน็ต กับการเปลี่ยนบันไดเสียงเพนตาโทนิค

122 *gliss.*
f
p
p
p
p
p

จากตัวอย่าง ห้องที่ 122 เดี่ยวคลาริเน็ตในบันไดเสียง C เพนตาโทนิค โดยมีกลุ่มเครื่องสายบรรเลงคอร์ด C major 9th ห้อง 123 คลาริเน็ตเปลี่ยนไปใช้บันไดเสียง Eb เพนตาโทนิค ในขณะที่กลุ่มเครื่องสาย และไวโอลาโฟนบรรเลงคอร์ด C minor 7th

ตัวอย่างที่ 13 การผสมบันไดเสียงเพนตาโทนิคในกุญแจเสียงที่ต่างกัน

129
mf
mf
mf
mf
p
p
p
p

จากตัวอย่าง เป็นการไล่บันไดเสียงเพนตาโทนิคขึ้นลงด้วยความรวดเร็ว ผสมผสานกัน หลากหลายเครื่องดนตรี เริ่มห้องที่ 129 โดยโบลั้บันไดเสียง C เพนตาโทนิค ตามด้วยบาสซูน ไล่บันไดเสียง G เพนตาโทนิคเข้ามาในจังหวะที่ 2 ตามด้วยเทเนอร์แซกโซโฟนไล่บันไดเสียง Bb เพนตาโทนิคเข้ามาในจังหวะที่ 3 และตามด้วยอัลโตแซกโซโฟนไล่บันไดเสียง Bb เพนตาโทนิค ในห้องที่ 130

1.2 ตอนพัฒนา

ตอนพัฒนาทำนองหลักที่ 1 เริ่มห้องที่ 141 โดยนำเสนอเซลล์จังหวะที่ปรับโน้ตมาจาก ทำนองรัชมงคลให้เกิดจังหวะชัดในลีลาจังหวะบอสซาโนวา

ตัวอย่างที่ 14 การปรับโน้ตจากทำนองรัชมงคล เป็นเซลล์จังหวะชุดใหม่ในลีลาจังหวะบอสซาโนวา

Brio ♩ = 129

จากตัวอย่าง ห้องที่ 141 ใช้ไวโอลินและไวโอลา ไล่บันไดเสียงโครมาติกขึ้น เพื่อนำเข้าสู่ เซลล์จังหวะในห้องที่ 142 ซึ่งแต่เดิมทำนองรัชมงคลเป็นเซลล์จังหวะที่ดำเนินโน้ตตัว 9 ตัว ติดต่อกัน ในช่วงพัฒนาผู้ประพันธ์จึงได้นำมาปรับเป็นโน้ตเข้บ็ต และตัวหยุด เพื่อให้เกิดจังหวะชัด โดยใช้เป็นช่วงเกริ่นนำเข้าสู่การนำเสนอเซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวา

การนำเสนอเซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวา เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 152 โดยเป็นเซลล์จังหวะที่ใช้ การเปลี่ยนระดับเสียงไปตามการดำเนินคอร์ด สอดแทรกด้วยเซลล์จังหวะ 9 จากนั้นนำทำนอง หลักที่ 1 มาปรับโน้ตในลีลาจังหวะบอสซาโนวา และบรรเลงด้วยอารมณ์ที่สดใสมีชีวิตชีวา

ในด้านการจัดแนวเสียง ใช้เนื้อดนตรีแบบโฮโมโฟนี (Homophony) โดยมีแนวเสียงหลัก 2 แนวเสียงได้แก่ แนวเสียงที่ 1 เป็นแนวทำนองที่มาจากการปรับโน้ตของทำนองหลักที่ 1 ส่วน แนวเสียงที่ 2 เป็นเซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวา ดำเนินเป็นออสตินาโตติดต่อกันไปเป็นแนวเสียง ประสานในรูปแบบคอร์ดทาบแก้

ตัวอย่างที่ 15 เซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวาผสมกับสอดแทรกชุดเซลล์จังหวะ 9

161

จากตัวอย่าง นำแนวทำนองหลักที่ 1 มาปรับโน้ต ในลีลาจังหวะบอสซาโนวา บรรเลงโดย คลาริเน็ตและไวโอลิน ส่วนแนวเสียงประสานใช้เซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวา บรรเลงเป็น ออสตินาโตโดยเทเนอร์แซกโซโฟน เฟรินซ์ฮอร์น ทรัมเป็ต และท롬โบน สอดแทรกด้วยเซลล์ จังหวะ 9 ที่บรรเลงโดยโอโบ อัลโตแซกโซโฟน บาสซูน และไวโอลา ในห้องที่ 162 และ 164

ตอนพัฒนาทำนองหลักที่ 2 นำลักษณะจังหวะแบบสวิงจากดนตรีแจ๊สมาประยุกต์ใช้ โดยเปลี่ยนลีลาจังหวะบอสซาโนวากลายเป็นจังหวะแบบสวิง จากนั้นนำทำนองหลักที่ 2 กลับมาปรับโน้ต และใช้การดำเนินคอร์ดแบบ II-V-I

ตัวอย่างที่ 16 ชุดเซลล์จังหวะในลีลาแบบสวิงแจ๊ส

Swing feel

197

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Vln. I *f* pizz.

Vln. II *f* pizz.

Vla. *f* pizz.

Db. *f* arco

จากตัวอย่าง แสดงการพัฒนาเซลล์จังหวะแบบบอสซาโนวาให้กลายเป็นจังหวะแบบสวิงแจ๊สประสานกัน 2 แนว ได้แก่ แนวที่ 1 เป็นเซลล์จังหวะหลักที่ดำเนินเป็นออสตินาโต บรรเลงโดยอัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน ทรัมเป็ต ทรอมโบน ส่วนแนวที่ 2 เป็นเซลล์จังหวะสอดแทรกเพื่อเน้นจังหวะชัดให้ชัดเจนขึ้น บรรเลงโดย ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต ไวโอลิน วิโอลา

1.3 ตอนย้อนความ

ตอนย้อนความเป็นช่วงสุดท้ายของกระบวนเพลงที่ 1 เป็นจุดสุดยอดของเพลง ใช้อารมณ์เพลงตื่นเต้นเร้าใจ เรียบเรียงดนตรีวงใหญ่พร้อมกันทั้งวง ใช้เนื้อดนตรีหนาแน่น ใช้ความดังมากที่สุด โดยได้นำทำนองหลักที่ 1 กลับมาอีกครั้งตามแนวคิดสังคีตลักษณะมิโซนาตา และใช้การปรับโน้ตในแบบสวิงแจ๊ส

ตัวอย่างที่ 17 การปรับโน้ตและการเรียบเรียงในรูปแบบสวิงแจ๊ส

Allegro energico ♩ = 129

จากตัวอย่าง แสดงการปรับโน้ตในแนวทำนองหลักที่ 1 ใช้การเน้น การยืดและย่อทำนอง เพื่อให้เกิดจังหวะชัด ในขณะที่แนวเบสเดินในอัตราโน้ตตัวดำอย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้ 2 แนวเกิดการหลือมกันเกิดเป็นความรู้สึกสวิง

2. กระบวนเพลงที่ 2 รมณีย์

2.1 การแปรครั้งที่ 1

การแปรครั้งที่ 1 เป็นการพรรณนาถึงความมั่งคั่งของสวนหลวง ร.9 ในอัตราจังหวะช้า เริ่มต้นด้วยการเกริ่นนำ โดยการรัวเสียงไปพร้อมการรูดเสียงของกลุ่มเครื่องสาย ใช้เฟรินซ์ฮอร์นและทอมโบนบรรเลงเสียงประสานในทิศทางลงแบบโครมาติก

ตัวอย่างที่ 18 เทคนิคการรัวโน้ตพร้อมไปกับการรูดเสียงในกลุ่มเครื่องสาย

Andante sostenuto ♩ = 84

The musical score is for a section titled "Andante sostenuto ♩ = 84". It features seven staves: Horn in F, Trombone, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The Horn in F and Trombone parts play a simple melodic line with dynamics *p*, *mp*, *fp*, *f*, and *p*. The Violin I and Violin II parts play a complex, fast-moving melodic line with glissando markings and dynamics *p*, *mp*, *fp*, and *f*. The Viola, Violoncello, and Double Bass parts play a chromatic descent with glissando markings and dynamics *p*, *mp*, *fp*, and *f*.

จากตัวอย่าง แสดงการรัวเสียงพร้อมไปกับการรูดเสียงของกลุ่มเครื่องสาย มีจุดเริ่มที่คอร์ด G major 9th แล้วรูดเสียงในทิศทางขึ้นไปยังคอร์ด D major 6 ในห้องที่ 2 โดยในจังหวะที่ 3 แนวเฟรินซ์ฮอร์นไล่เสียงลงมายังโน้ต F จึงเปลี่ยนเป็นคอร์ด D minor 6 จากนั้นกลุ่มเครื่องสายรูดเสียงลงมายังคอร์ด A dominant flat 9th ในห้องที่ 3

ห้องที่ 4 ใช้คอร์ดเมเจอร์สลับไมเนอร์ โดยเริ่มด้วยคอร์ด Bb major จากนั้นในจังหวะที่ 3 ของห้องแนวเฟรินซ์ฮอร์นไล่เสียงลงมายังโน้ต Db จึงทำให้เปลี่ยนเป็นคอร์ด Bb minor 7th

ห้องที่ 5 เป็นเพอร์เฟ็คเคเดนซ์ โดยใช้คอร์ด C dominant flat 9th เพื่อนำไปยังการนำเสนอทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 1 ในกุญแจเสียง F เมเจอร์ การนำเสนอทำนองหลักนี้ได้แปรมาจากทำนองหลักที่ 2 โดยสื่อถึงความงดงามของสวนหลวง ร.9

ตัวอย่างที่ 19 ทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 1 เปรียบเทียบกับทำนองเดิม

ทำนองเดิม

ทำนองแปร

จากตัวอย่าง บรรทัดบนเป็นทำนองหลักที่ 2 เดิม ส่วนบรรทัดล่างได้แปรเป็นทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 1 โดยยังคงโน้ต 4 ตัวแรกไว้เช่นเดิม

การนำเสนอทำนองรองของการแปรครั้งที่ 1 เริ่มห้องที่ 14 โดยผู้ประพันธ์ได้คัดทำนองมาจากบทเพลง *Reverie* ประพันธ์ในปี ค.ศ.1891 โดยเดอบุสซี เป็นบทเพลงเปียโนในกระแสมิมเปรชัน ที่ผู้ประพันธ์ชื่นชอบแนวคิดในการผสมผสานดนตรีตะวันออกเข้ากับดนตรีตะวันตกได้อย่างลงตัว ในการคัดทำนองเพลงนี้ผู้ประพันธ์ได้คัดทำนองขึ้นต้นมาเพียงประโยคแรกของเพลง จากนั้นพัฒนาต่อโดยการปรับโน้ตของทำนองนี้ไปยังบันไดเสียงต่าง ๆ จึงจัดให้เป็นทำนองรองของการแปรครั้งที่ 1

ตัวอย่างที่ 20 การคัดทำนองเพลง *Reverie* ของเดอบุสซี มาใช้เป็นทำนองรองของการแปรครั้งที่ 1

จากตัวอย่าง ลักษณะของทำนองนี้เป็นโมทีฟสั้น ๆ ที่ใช้การไล่เสียงขึ้นและลงของโน้ต Bb-C-D-G นำเสนอโดยใช้ไวบราโฟนบรรเลงเดี่ยว

การพัฒนาทำนองรอง ยังคงลักษณะจังหวะของโมทีฟไว้ ใช้แต่เพียงการปรับโน้ตให้แปรเปลี่ยนไปตามบันไดเสียงต่าง ๆ ได้แก่ บันไดเสียงเพนตาโทนิค บันไดเสียงญี่ปุ่น และการปรับโน้ตตามคอร์ด Bb diminished 7th กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ Bb โดยนำลักษณะของโมทีฟมาใช้เป็นแนวเบสออสตินาโต เพื่อเป็นการย้ำศูนย์กลางเสียงที่ Bb

ตัวอย่างที่ 21 การปรับโน้ตของทำนองรองไปยังบันไดเสียงญี่ปุ่น

The musical score for Example 21, measures 18-21, is presented below. It features a woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet), Percussion II, and a string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello). The score shows the development of a melodic motif across these instruments. Measures 18-19 establish the motif in Bb. Measure 20 shows the motif shifted to a pentatonic scale. Measure 21 shows the motif in a Japanese pentatonic scale. Dynamics include mp, mf, and f.

จากตัวอย่าง ห้องที่ 18-19 เป็นการย้ำศูนย์กลางเสียงที่โน้ต Bb โดยไวบราโฟนไล่เสียงทิศทางลงในบันไดเสียง Bb เพนตาโทนิค เซลโลบรรเลงแยกโน้ตในคอร์ด Bb และไวโอลาบรรเลงแยกโน้ตในคอร์ด F dominant 7th ซึ่งมีความสัมพันธ์เป็นคอร์ดโดมิแนนท์กับแนวเซลโล

ห้วงที่ 20-21 ปรับโน้ตจากทำนองไปยังบันไดเสียงญี่ปุ่น ประกอบด้วยโน้ต 5 ตัว ได้แก่ D, Eb, G, A, C บรรเลงนำด้วยกลุ่มเครื่องลมไม้ จากนั้นใช้การเลียดต่อด้วยกลุ่มเครื่องสายและไวบราโฟน

2.2 การแปรครั้งที่ 2

การแปรครั้งที่ 2 เริ่มห้องที่ 40 สืบถึงการพาที่ยวชมธรรมชาติภายในสวนหลวง ร.9 เริ่มต้นขึ้นด้วยเซลล์จังหวะโดยใช้คอร์ด Augmented 7th ต่อจากนั้นนำทำนองหลักที่ 2 กลับมาแปรโดยใช้การผสมผสานระหว่างบันไดเสียงเมเจอร์สลับกับบันไดเสียงไฮลโทน กำหนดศูนย์กลางเสียงที่ C

ตัวอย่างที่ 22 เซลล์จังหวะในคอร์ด Augmented 7th

Allegretto ♩ = 119

40

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Hn.

Vln. I

Vln. II

mf *f* *p*

mf *f* *p*

จากตัวอย่าง ห้องที่ 40 เป็นช่วงเริ่มของการแปรครั้งที่ 2 นำเสนอด้วยการไล่บันไดเสียงโครมาติกในทิศทางขึ้น โดยไวโอลิน 1 เป็นแนวเสียงหลัก เริ่มที่โน้ต C# ไปยังโน้ต F และไวโอลิน 2 บรรเลงประสานกับไวโอลิน 1 เป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็ค เริ่มที่โน้ต F# ไปยังโน้ต C# ต่อจากนั้นเป็นการนำเสนอเซลล์จังหวะที่ประกอบด้วยคอร์ด F# Augmented 7th สลับกับ C# Augmented 7th

ทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 2 เริ่มห้องที่ 47 โดยนำทำนองหลักที่ 2 มาแปรในอัตราจังหวะ 3/4 และสร้างทำนองหลักเพิ่มเติมเป็น 2 ประโยคคือ ประโยคถามและประโยคตอบ

ตัวอย่างที่ 23 ทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 2

ประโยคถาม

ประโยคตอบ

จากตัวอย่าง เป็นการแปรไปยังอัตราจังหวะ 3/4 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ บรรทัดบนคือ ประโยคถามที่เริ่มด้วยโทนิค และจบด้วยโดมิแนนท์ค้ำไว้ บรรทัดล่างคือประโยคตอบที่จบด้วยโน้ตโทนิค C โดยยังคงโน้ต 4 ตัวแรกจากทำนองเดิมไว้ทั้ง 2 ประโยค

2.3 ตอนต่าง

ตอนต่าง เริ่มห้องที่ 96 สื่อถึงระรอกวิ่งขึ้นต้นไม้อย่างรวดเร็ว และในขณะนั้นก็มีลมพัดมาทำให้เกิดเสียงจากใบไม้สั่นไหว ดนตรีจึงใช้ลีลาสนุกสนาน และเพื่อต้องการให้เป็นตอนต่างจึงใช้แต่เพียงบันไดเสียงโซลโทนในการประพันธ์

ตัวอย่างที่ 24 การใช้บันไดเสียงโพลโทนและการประสานแบบขนาน

จากตัวอย่าง ห้องที่ 99 ใช้การไล่เสียงโน้ต 5 ตัวแรกของบันไดเสียงโพลโทนในทิศทางขึ้นและลง โดยแนวประสานใช้การเคลื่อนทำนองแบบขนานตามไปกับแนวเสียงหลัก ได้แก่ ไวโอลิน 1 เป็นแนวเสียงหลัก เริ่มที่โน้ตศูนย์กลางเสียง Bb ไวโอลิน 2 เริ่มที่โน้ต Eb ซึ่งขนานต่ำลงเป็นขั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คกับไวโอลิน 1 วิโอลาเริ่มที่โน้ต Bb ขนานเป็นขั้นคู่แปดเพอร์เฟ็คกับไวโอลิน 1 ในขณะที่ดับเบิลเบสย้ำโน้ตศูนย์กลางเสียง Bb เป็นจังหวะติดต่อกันไป

ห้องที่ 100 เปลี่ยนสีสันไปยังกลุ่มเครื่องลมไม้ โดยใช้วิธีการเดียวกับห้องที่ 99 โดยใช้โอโบและอัลโตแซกโซโฟน เป็นแนวเสียงหลัก เริ่มที่โน้ต C ส่วนคลาริเน็ตและเทเนอร์แซกโซโฟน เป็นแนวเสียงประสาน

ตัวอย่างที่ 25 ตัวอย่าง การไล่บันไดเสียงโซลโทนชุดละ 4 ตัวโน้ต

จากตัวอย่าง นำเสนอการไล่บันไดเสียงโซลโทนชุดละ 4 ตัวโน้ต แต่ละชุดเริ่มที่โน้ตต่างกัน โดยฟลูตไล่บันไดเสียงโซลโทนขาลง โอโบและคลาริเน็ตไล่บันไดเสียงโซลโทนขาขึ้นเป็นแนวเสียงประสานแบบสวนทางกับฟลูต โดยคลาริเน็ตก็เป็นแนวเสียงประสานที่ขนานเป็นชั้นคู่สองเมเจอร์กับโอโบ

2.4 การแปรครั้งที่ 3

การแปรครั้งที่ 3 ได้แรงบันดาลใจจากความรู้สึกเย็นสดชื่นจากแหล่งน้ำลำธารที่เชื่อมต่อถึงกันภายในสวนหลวง ร.9 แหล่งน้ำที่ใหญ่ที่สุดเรียกว่า *ตระพังแก้ว* เป็นที่รองรับน้ำประมาณ 40 ไร่ร่วมกับโครงการแก้มลิงบึงหนองบอน ซึ่งมีพื้นที่ติดกับด้านทิศเหนือของสวนหลวง ร.9 พื้นที่ในส่วนนี้ได้สร้างขึ้นตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อบรรเทาปัญหาน้ำท่วมในเขตชานเมืองด้านตะวันออกของกรุงเทพมหานคร

แหล่งน้ำลำธารในสวนหลวง ร.9 จึงเป็นอีกแรงบันดาลใจสำคัญในการประพันธ์บทเพลงนี้ ลำน้ำเป็นเส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงสิ่งมีชีวิตและธรรมชาติให้เจริญงอกงาม ให้ความชุ่มชื้นเย็นสบาย ช่วยเสริมให้เกิดทัศนียภาพที่สวยงามมากยิ่งขึ้น

เหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้ประพันธ์เกิดแนวคิดที่จะผูกบทเพลงให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เช่นเดียวกับลำน้ำที่เชื่อมต่อถึงกัน จึงกำหนดให้การแปรครั้งที่ 3 เป็นช่วงผูกบทเพลง โดยนำทำนองหลักที่ 1 และทำนองรัชมงคลจากกระบวนเพลงที่ 1 กลับมาอีกครั้ง ซึ่งหวังว่าเมื่อผู้ฟังได้ยินทำนองเดิมกลับมาก็จะได้ระลึกถึงสิ่งที่น่าสนใจผ่านมา ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเพลงเดียวกัน

ในด้านดนตรีได้นำรูปแบบจังหวะสวิงแจ๊สกลับมาใช้อีกครั้ง เรียบเรียงโดยกำหนดหน้าที่ในแต่ละกลุ่มเครื่องดนตรี โดยกลุ่มเครื่องสายบรรเลงเสียงประสาน และกลุ่มเครื่องเป่าบรรเลงทำนองหลัก นอกจากนี้ยังได้นำเทคนิคการปรับโน้ตในแบบต่าง ๆ และเทคนิคการเล่นถอยหลัง (Retrograde) มาใช้

เริ่มต้นการแปรครั้งที่ 3 ด้วยการนำเสนोजังหวะ และเสียงคอร์ดชั้นคู่ห้าเรียงซ้อน เรียบเรียงโดยใช้เครื่องสายบรรเลงเข้ามาที่ละเครื่อง จากเครื่องที่มีระดับเสียงต่ำไปยังระดับเสียงสูง

ตัวอย่างที่ 26 การใช้คอร์ดคู่ห้าเรียงซ้อนและจังหวะแบบสวิง

119 **Vivace** ♩ = 144

จากตัวอย่าง เป็นการนำเสนोजังหวะแบบสวิงด้วยคอร์ด Eb คู่ห้าเรียงซ้อน เริ่มห้องที่ 119 ดับเบิลเบสเล่นโน้ต Eb ห้องที่ 120 เซลโลเข้ามาด้วยโน้ต Bb ประสานเป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คกับโน้ต Eb ห้องที่ 121 วิโอลาเข้ามาด้วยโน้ต F ประสานเป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คของโน้ต Bb จึงรวมกันเป็นคอร์ด Eb คู่ห้าเรียงซ้อน ห้องที่ 122 ไวโอลิน 2 เข้ามาด้วยโน้ต C ประสานเป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คของโน้ต F และห้องที่ 123 ไวโอลิน 1 เข้ามาด้วยโน้ต G ประสานเป็นชั้นคู่ห้าเพอร์เฟ็คของโน้ต C

ตัวอย่างที่ 27 การย่อส่วนทำนองรัชมงคลและปรับโน้ตในจังหวะสวิง

123

จากตัวอย่าง เป็นการทำนองรัชมงคลมาย่อส่วนและปรับโน้ตตามจังหวะสวิง ใช้บรรเลงอย่างมีชีวิตชีวา เริ่มด้วยการเดี่ยวทรมเปิด จากนั้นใช้การเล่นด้วยเทเนอร์แซกโซโฟน และเลียนต่ออีกครั้งด้วยเฟรินซ์ฮอร์นซึ่งมาพร้อมกับบาสซูน

ตัวอย่างที่ 28 เปรียบเทียบให้เห็นถึงเทคนิคการเล่นถอยหลัง

จากตัวอย่าง เป็นการเปรียบเทียบการใช้เทคนิคการเล่นถอยหลัง ตัวอย่างด้านซ้าย ห้องที่ 130-131 คือแนวทำนองเดิม ส่วนตัวอย่างด้านขวา ห้องที่ 134-135 เป็นการเล่นย้อนจากหลังไปหน้าและได้มีการเปลี่ยนระดับขึ้นครึ่งเสียง แนวทำนองหลักอยู่ที่ทรมเปิด ซึ่งทำนองเดิมบรรเลงโน้ต F#-G-C#-D-A-B-F# เมื่อนำมาเล่นถอยหลังก็ได้ F#-B-A-D-C#-G-F# แต่ในตัวอย่างด้านขวามีการเปลี่ยนระดับเสียงขึ้นครึ่งเสียง ดังนั้นโน้ตของแนวทรมเปิดในตัวอย่างด้านขวาจึงเป็น G-C-Bb-Eb-D-Ab-G

ตัวอย่างที่ 29 ทำนองหลักของการแปรครั้งที่ 3 โดยใช้การปรับโน้ตในลีลาแบบสวิงแจ๊ส

จากตัวอย่าง คลาริเน็ตกับบาสซูนบรรเลงแนวทำนองหลักที่ 1 ซึ่งมีการย่อส่วนและการปรับโน้ตให้เกิดจังหวะซัด จากนั้นรับต่อด้วยฟลูตกับอัลโตแซกโซโฟน ในขณะที่แนวเบสเดินในอัตราจังหวะโน้ตตัวดำเพื่อรักษาความสม่ำเสมอของจังหวะ

2.5 การแปรครั้งที่ 4

การแปรครั้งที่ 4 สืบถึงการจัดสวนนานาชาติของอารยธรรมตะวันตก เป็นตัวแทนของสวนสเปน สวนอังกฤษ สวนฝรั่งเศส และสวนอิตาลี ผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักที่ 2 มาแปรในจังหวะวอลซ์ เรียบเรียงในรูปแบบวงเครื่องลมทองเหลืองสามชิ้น ได้แก่ ทรัมเป็ต เฟรนช์ฮอร์น และทรอมโบน โดยมีเชลโลและดับเบิลเบส ดำเนินแนวเบสประกอบในจังหวะวอลซ์

ตัวอย่างที่ 30 การแปรในจังหวะวอลซ์

จากตัวอย่าง เริ่มในห้องที่ 171 แนวทำนองหลักอยู่ที่ทริမ်เบ็ต ส่วนเฟรนช์ฮอร์นและทรอมโบนสอดแทรกเสียงประสานในบันไดเสียง Eb เมเจอร์ ในการแปรยังคงโน้ต 2 ตัวแรกไว้ คือ F-D โดยเริ่มในจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 173 และยังคงรูปแบบโมทีฟที่สำคัญของทำนองหลักที่ 2 ไว้ในห้องที่ 174, 176, 179

2.6 การแปรครั้งที่ 5

การแปรครั้งที่ 5 สื่อถึงสวนจีน ซึ่งเป็นตัวแทนของอารยธรรมตะวันออกในการจัดสวนนานาชาติ การแปรครั้งนี้จึงเป็นการนำเสนอแนวคิดการผสมผสานดนตรีตะวันออกเข้ากับดนตรีตะวันตก โดยนำเทคนิคที่พบในการประพันธ์ทั้งดนตรีตะวันออกและตะวันตกมาใช้คือ การเลียนและใช้ระบบคอร์ดแบบดนตรีตะวันตกผสมผสานกับทำนองจีน การสร้างทำนองในครั้งนี้ได้นำทำนองหลักที่ 2 มาแปรให้เข้ากับทำนองจีน โดยแบ่งได้เป็น 2 ทำนอง ดังนี้

ทำนองจีนที่ 1 เป็นทำนองที่ผู้ประพันธ์ได้รับอิทธิพลมาจากบทเพลงประกอบภาพยนตร์เรื่อง *The Last Emperor* ประพันธ์โดย ริวอิชิ ซาคาโมโตะ (Ryuichi Sakamoto) เมื่อปี ค.ศ.1987 ซึ่งเป็นบทเพลงที่มีการผสมผสานสำเนียงจีนเข้ากับดนตรีตะวันตกได้อย่างลงตัว โดยผู้ประพันธ์ได้นึกถึงบทเพลงนี้ขณะชมสวนจีน จึงนำมาเป็นแนวคิดในการแปรทำนอง

ตัวอย่างที่ 31 ทำนองจีนที่ 1

จากตัวอย่าง แปรโดยใช้การสลับโน้ต 2 ตัวแรกจากทำนองเดิม ซึ่งโน้ตเดิมคือ C-A สลับเป็น A-C ลักษณะของทำนองแปรจะให้การเคลื่อนทำนองตามขั้นสลับกับข้ามขั้น และยังคงรูปแบบโมทีฟที่สำคัญของทำนองหลักที่ 2 ไว้ในห้องที่ 187, 189, 190

ทำนองจีนที่ 2 เป็นการแปรทำนองหลักที่ 2 โดยปรับโน้ตให้มีการเคลื่อนทำนองในทิศทางตรงกันข้ามจากทำนองเดิม แทรกด้วยการเลี่ยนระหว่างประโยคเพลง

ตัวอย่างที่ 32 ทำนองจีนที่ 2 กับเทคนิคการเลี่ยน

The image shows a musical score for Example 32, which is the second Chinese melody. The score is written for a full orchestra and begins at measure 202. The instruments included are Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Horn (Hn.), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), and Double Bass (Db.). The time signature is 4/4. The score features various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings like 'p' (piano). The melody is characterized by its use of intervallic leaps and melodic transformations.

จากตัวอย่าง แสดงแนวทำนองจีนที่ 2 โดยมีลักษณะเป็นประโยคถามและประโยคตอบ แนวทำนองหลักของประโยคถามอยู่ที่ฟลูต และไวโอลิน 1 มีลักษณะการเคลื่อนทำนองในทิศทางขึ้นแล้วตกลงทันทีที่โน้ตตัวสุดท้าย ซึ่งเป็นการเคลื่อนในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับทำนองเดิม และยังคงรักษารูปแบบจังหวะเดิมไว้ จากนั้นใช้การเลี่ยนแทรกเข้ามาในจังหวะที่ 3 ของห้องที่ 203 ด้วยโอโบ เฟรนช์ฮอร์นและไวโอลา ส่วนประโยคตอบเริ่มจังหวะที่ 4 ของห้องที่ 204 ใช้การเคลื่อนทำนองในทิศทางขึ้นลงสลับกัน รวมถึงการใช้แนวคิดของโทนิค-โดมิแนนท์ โดยในห้องที่ 202 ใช้คอร์ด D dominant 9th เพื่อนำไปยังคอร์ดโทนิคในกุญแจเสียง G เมเจอร์ ในห้องที่ 203

2.7 การแปรครั้งที่ 6

การแปรครั้งที่ 6 เป็นช่วงสุดท้ายของเพลงที่กำหนดให้เป็นจุดสุดยอดของเพลง บรรเลงด้วยอัตราจังหวะที่รวดเร็ว สร้างอารมณ์เพลงให้ตื่นเต้น เร้าใจ ด้วยการใช้ความดัง-เบาสลับกันโดยตลอด การแปรครั้งนี้สื่อถึงสวนญี่ปุ่น จึงได้นำบันไดเสียงญี่ปุ่นมาใช้ โดยมีโน้ตเพียง 5 ตัว ได้แก่ D-Eb-G-A-C ในการแปรผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักที่ 2 กลับมาแปรไปตามบันไดเสียงญี่ปุ่น รวมไปถึงเสียงประสานที่ใช้คอร์ดคู่สามเรียงซ้อนที่สร้างจากบันไดเสียงญี่ปุ่นเช่นกัน จึงทำให้การแปรครั้งนี้ไม่มีโทนิคและโดมินันท์

เหตุที่นำสวนญี่ปุ่นมากล่าวถึงสุดท้าย เพราะเป็นจุดที่สิ้นสุดการเก็บข้อมูลของผู้ประพันธ์ และบริเวณของสวนญี่ปุ่นก็ตั้งอยู่ใกล้บริเวณประตูทางออกของสวนหลวง ร.9 ผู้ประพันธ์จึงเปรียบกับการเที่ยวชมสวนได้สิ้นสุดแล้ว ณ บริเวณนี้

ตัวอย่างที่ 33 การแปรทำนองหลักที่ 2 ให้เข้ากับบันไดเสียงญี่ปุ่น

ทำนองญี่ปุ่น ประโยคที่ 1

ทำนองญี่ปุ่น ประโยคที่ 2

ทำนองญี่ปุ่น ประโยคที่ 3

จากตัวอย่าง แบ่งการแปรทำนองญี่ปุ่นได้เป็น 3 ประโยค ได้แก่ ประโยคที่ 1 เป็นการนำเสนอโมติฟที่มีจุดเด่นของการเน้นและการใช้โน้ตเสียงสั้น ใช้ลักษณะการเคลื่อนไหวทำนองขึ้นลงสลับกัน ใช้ความดัง-เบาสลับกันโดยตลอด

ประโยคที่ 2 เริ่มด้วยการนำลักษณะโมติฟจากประโยคที่ 1 มาไว้ในช่วงแรก ต่อด้วยการนำทำนองหลักที่ 2 มาปรับโน้ตไปยังบันไดเสียงญี่ปุ่นแล้วจบด้วยลักษณะโมติฟช่วงต้นประโยค

ประโยคที่ 3 เป็นการแปรทำนองหลักที่ 2 โดยคงลักษณะของจังหวะทำนองหลักที่ 2 เหมือนเดิมทุกประการ แต่ใช้การเปลี่ยนระดับเสียงไปยังบันไดเสียงญี่ปุ่น

ตัวอย่างที่ 34 ช่วงเดี่ยวทิมปานี

จากตัวอย่าง เป็นการแสดงเดี่ยวทิมปานีส่งท้ายก่อนที่จะจบเพลง โดยนำทำนองญี่ปุ่นประโยคที่ 1 มาปรับโน้ตให้เหลือ 4 เสียง เพื่อบรรเลงกับทิมปานี 4 ใบ

สรุปบทประพันธ์เพลง

เชมเบอร์ซิมโฟนี สนวนหลวง ร.9 เป็นบทประพันธ์เพลงในรูปแบบดนตรีพรรณนาเกี่ยวกับความประทับใจในสถานที่อันสวยงามของสวนหลวง ร.9 โดยกำหนดโครงสร้างของบทประพันธ์จากการจัดสถานที่ภายในสวนหลวง ร.9 แบ่งเป็น 2 กระจบวนเพลง ได้แก่ กระจบวนเพลงที่ 1 รัชมงคล สื่อถึงการเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ใช้สังคีตลักษณะโขนนาฏ กระจบวนเพลงที่ 2 รมณีย์ สื่อถึงความงามทางธรรมชาติในสวนหลวง ร.9 ใช้สังคีตลักษณะการแปร

วิธีการประพันธ์ใช้แนวความคิดการปรับโน้ตและแปรทำนองหลัก โดยนำเสนอทำนองหลักในช่วงนำเสนองของกระจบวนเพลงที่ 1 จากนั้นนำทำนองหลักกลับมาพัฒนาและย้อนความ รวมถึงใช้แปรในกระจบวนเพลงที่ 2

เทคนิคหลักที่ใช้ในการประพันธ์ ได้แก่ การปรับโน้ต การแปร การเปลี่ยนระดับเสียง เซลล์จังหวะ แนวซ้ำยื่นพื้นนอกสตินาโต การเลียน การซ้ำเปลี่ยนระดับเสียง และการผสมไมด

สุดท้ายนี้ผู้ประพันธ์มีความคาดหวังว่า เชมเบอร์ซิมโฟนี สนวนหลวง ร.9 จะเป็นบทเพลงที่ช่วยมีส่วนร่วมในการสร้างจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ ต้นไม้ แหล่งน้ำ ป่าเขา ให้มากยิ่งขึ้น

รายการเครื่องดนตรีที่ใช้
(Instrumentation)

1	Flute
1	Oboe
1	Clarinet
1	Alto Saxophone
1	Tenor Saxophone
1	Bassoon
1	Horn
1	Trumpet
1	Trombone
1	Timpani (4 Drums)
2	Percussion
	(Percussion I: Suspended Cymbal, Chimes Tree)
	(Percussion II: Vibraphone, Bass Drum)
5	Violin I
4	Violin II
3	Viola
2	Violoncello
2	Double Bass

ความยาวประมาณ 20 นาที

(Duration ca. 20 minutes)

โน้ตเพลงฉบับสมบูรณ์

เชมเบอร์ซิมโฟนี สวนหลวง ร.9

CHAMBER SYMPHONY
SUANLUANG RAMA IX

(Score in C)

I

THE RATCHAMANGKHALA PAVILION

KUNAKORN PIYAMAPORN

Andante sostenuto $\text{♩} = 99$

The musical score is for a piece titled "THE RATCHAMANGKHALA PAVILION" by KUNAKORN PIYAMAPORN. The tempo is "Andante sostenuto" with a metronome marking of $\text{♩} = 99$. The score is arranged for a full orchestra and includes the following parts:

- Flute:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Oboe:** Remains silent throughout the piece.
- Clarinet:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Alto Saxophone:** Enters at measure 7 with a melodic phrase, marked *mp*.
- Tenor Saxophone:** Enters at measure 7 with a melodic phrase, marked *mp*.
- Bassoon:** Plays a bass line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Horn:** Plays a bass line starting at measure 4, marked *p*, and a melodic phrase at measure 7, marked *mp*.
- Trumpet:** Remains silent throughout the piece.
- Trombone:** Enters at measure 7 with a melodic phrase, marked *mp*.
- Timpani:** Plays a rhythmic pattern starting at measure 7, marked *p*.
- Percussion I:** Remains silent throughout the piece.
- Percussion II (Vibraphone):** Plays a rhythmic pattern starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Violin I:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Violin II:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Viola:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Violoncello:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.
- Double Bass:** Plays a melodic line starting at measure 4, marked *p* and *mp*.

11

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I
Sus. cym.

Perc. II
Bass drum

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

f

mp

p

Musical score for woodwinds and percussion, measures 20-22. The score includes parts for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Timpani (Timp.), Percussion I (Perc.I), and Percussion II (Perc.II). The tempo is Maestoso with a quarter note equal to 129 beats per minute. The music is in 4/4 time and features a dynamic marking of *f* (forte). The woodwinds and strings play a melodic line, while the percussion provides a rhythmic accompaniment.

Musical score for strings and double bass, measures 20-22. The score includes parts for Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The tempo is Maestoso with a quarter note equal to 129 beats per minute. The music is in 4/4 time and features a dynamic marking of *f* (forte). The strings play a rhythmic accompaniment, while the double bass provides a melodic line.

23

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

26

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

The image shows a page of a musical score for page 55, starting at measure 26. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score is written in 5/4 time and features a key signature of one flat (B-flat major or D minor). The woodwinds and strings play a melodic line, while the brass and percussion provide harmonic support. The page number 55 is located in the top right corner.

28

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

30

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *f*

Perc. I *f*

Perc. II *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

32

Fl. *ff* *f* *mf*

Ob. *ff* *f* *mf*

Cl. *ff* *f* *mf*

Alto Sax. *ff* *f* *mf*

Ten. Sax. *ff* *f* *mf*

Bsn. *ff* *f* *mf*

Hn. *ff* *f* *mf*

Tpt. *ff* *f* *mf*

Tbn. *ff* *f* *mf*

Timp. *ff* *f* *mf*

Perc. I *ff* *f* *mf*

Perc. II *ff* *f* *mf*

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db. *ff* *f* *mf*

35

Fl. *p* *ff*

Ob. *p* *ff*

Cl. *p* *ff*

Alto Sax. *f* *p* *ff*

Ten. Sax. *f* *p* *ff*

Bsn. *f* *p* *ff*

Hn. *f* *p* *ff*

Tpt. *f* *p* *ff*

Tbn. *f* *p* *ff*

Timp. *f* *p* *ff*

Perc. I *f* *p* *ff*

Perc. II *f* *p* *ff*

Vln. I *p* *ff*

Vln. II *p* *ff*

Vla. *p* *ff*

Vc. *f* *p* *ff*

Db. *f* *p* *ff*

Musical score for woodwinds and percussion, measures 39-44. The score includes parts for Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The tempo is marked 'Allegro energico' with a quarter note equal to 129 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat major or E-flat minor). The woodwinds and strings play a complex rhythmic pattern starting at measure 39. Dynamics range from *p* (piano) to *f* (forte). Percussion I plays a cymbal (Sus. cym.) and Percussion II plays a vibraphone. The score ends at measure 44 with a repeat sign.

Musical score for strings, measures 39-44. The score includes parts for Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The tempo is marked 'Allegro energico' with a quarter note equal to 129 beats per minute. The key signature has one flat (B-flat major or E-flat minor). The strings play a complex rhythmic pattern starting at measure 39. Dynamics range from *mf* (mezzo-forte) to *f* (forte). The score ends at measure 44 with a repeat sign.

45

Fl. *mp* *f*

Ob. *mp* *f*

Cl. *mp* *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *p*

Perc. I Sus. cym. *p* *f*

Perc. II Bass drum *p* *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

50

Fl. *mp* *f*

Ob. *mp* *f*

Cl. *mp* *f*

Alto Sax. *mp* *f*

Ten. Sax. *mp* *f*

Bsn. *mp* *f*

Hn. *mp* *f*

Tpt. *mp* *f*

Tbn. *mp* *f*

Timp. *mp* *f*

Perc. I *p* Sus. cym.

Perc. II

Vln. I *mp* *f*

Vln. II *mp* *f*

Vla. *mp* *f*

Vc. *mp* *f*

Db. *mp* *f*

55

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p* *mp*

Ten. Sax. *p* *mp*

Bsn. *p* *mp*

Hn. *f* *mp*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f* *p* *mp*

Timp. *p* *pp*

Perc. I *f* *p*

Perc. II Bass drum *f* Vibraphone *mp*

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *pizz.* *mp*

Db. *pizz.* *mp*

Detailed description: This page of a musical score, numbered 63, begins at measure 55. It features a large ensemble of instruments. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.), all playing a melodic line with a trill at the end of measure 55. The brass section consists of Horns (Hn.), Trumpets (Tpt.), and Trombones (Tbn.), with Horns and Trombones playing a rhythmic pattern. The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II), which includes Bass drum and Vibraphone. The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score is marked with various dynamics such as *f* (forte), *p* (piano), *mp* (mezzo-piano), and *pp* (pianissimo). The key signature has one sharp (F#), and the time signature is 4/4.

60

Fl. *mp* *f*

Ob. *mp* *f*

Cl. *mp* *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *mp* *f*

Bsn. *mp* *f*

Hn. *mp* *f*

Tpt. *f*

Tbn. *mp* *f*

Timp. *p* *f*

Perc. I *p* *f* Sus. cym.

Perc. II *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f* arco

Db. *f* arco

Detailed description: This page of a musical score, numbered 64, contains 18 staves. The instruments are: Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), Percussion II (Perc. II), Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score begins at measure 60. The woodwinds and strings play a melodic line with triplets, starting at a mezzo-piano (*mp*) dynamic and increasing to fortissimo (*f*). The percussion parts include a snare drum pattern in the Timpani part and a suspended cymbal (Sus. cym.) in Percussion I, both playing a rhythmic accompaniment. The strings are playing a steady eighth-note pattern. The dynamic markings are *mp* and *f*. The Percussion I part includes a dynamic marking of *p* for the cymbal. The strings are marked *f* and *arco* (arco). The Percussion II part is marked *f*. The Flute, Oboe, and Clarinet parts have a dynamic marking of *mp* and *f*. The Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, and Trombone parts have a dynamic marking of *mp* and *f*. The Timpani part has a dynamic marking of *p* and *f*. The Violin I, Violin II, and Viola parts have a dynamic marking of *f*. The Violoncello and Double Bass parts have a dynamic marking of *f* and *arco*.

This page of a musical score, numbered 65, contains the following parts and musical details:

- Flute (Fl.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest.
- Oboe (Ob.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest.
- Clarinet (Cl.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Alto Saxophone (Alto Sax.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Tenor Saxophone (Ten. Sax.):** Bass clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67. Trills are indicated in measures 67 and 68.
- Bassoon (Bsn.):** Bass clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67. Trills are indicated in measures 67 and 68.
- Horn (Hn.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Trumpet (Tpt.):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Tuba (Tbn.):** Bass clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Timpani (Timp.):** Bass clef. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 68.
- Percussion I (Perc. I):** Percussion clef. Measure 66 begins with a half rest.
- Percussion II (Perc. II):** Treble clef. Measure 66 begins with a half rest.
- Violin I (Vln. I):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Violin II (Vln. II):** Treble clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Viola (Vla.):** Alto clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67.
- Violoncello (Vc.):** Bass clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67. Trills are indicated in measures 67 and 68.
- Double Bass (Db.):** Bass clef, key signature of one flat. Measure 66 begins with a half rest. A dynamic marking of *p* appears in measure 67. Trills are indicated in measures 67 and 68.

Andante sostenuto ♩ = 66

73

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p *pp*

Chime tree

p sweep up and down randomly

p *mp*

gliss.

vibrato

p

Andante sostenuto ♩ = 66

Detailed description: This page of a musical score covers measures 73 to 76. The tempo is 'Andante sostenuto' with a metronome marking of ♩ = 66. The score is divided into two systems. The first system includes woodwinds (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon), brass (Horn, Trumpet, Trombone), and percussion (Timpani, Percussion I, Percussion II). The second system includes strings (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass). The woodwinds and strings play sustained notes with various articulations like glissando and vibrato. The percussion parts include a 'Chime tree' with a 'sweep up and down randomly' effect and a rhythmic pattern on Percussion II. Dynamics range from piano (p) to pianissimo (pp) and mezzo-piano (mp).

80

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Ped * *Ped* * *Ped* *

p *mf*

espress. *p* *mf* *p*

espress. *p* *mf* *p*

p

86

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

dolce

p

dolce

dolce

dolce

dolce

92

Fl.

Ob. *mp* *legato*

Cl. *p*

Alto Sax.

Ten. Sax. *mp* *legato*

Bsn. *mp* *legato*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vibraphone *p* *legato* *mp*

Vln. I *mp*

Vln. II *mp*

Vla. *mp*

Vc. *mp*

Db. *mp*

98

Fl.

Ob.

Cl. *mp* *legato*

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn. *mp* *legato*

Timp.

Perc. I

Perc. II *p*

Vln. I *legato*

Vln. II *legato*

Vla. *legato*

Vc. *legato*

Db. *legato*

Detailed description: This page of a musical score, numbered 98, features a variety of instruments. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The string section consists of Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The Flute part is mostly silent. The Oboe and Tenor Saxophone play melodic lines starting in the second measure. The Clarinet and Horn parts enter in the third measure with a *mp* dynamic and *legato* articulation. The Trombone part enters in the fourth measure with a *mp* dynamic and *legato* articulation. The Percussion II part has a rhythmic pattern in the first measure and a *p* dynamic in the fourth. The Violin I part has a *legato* dynamic. The Violin II, Viola, and Double Bass parts have *legato* dynamics. The Violoncello part has a *legato* dynamic.

103

Fl. *mp legato*

Ob. *mp legato*

Cl. *f*

Alto Sax. *mp legato* *mf legato*

Ten. Sax. *mf legato*

Bsn.

Hn. *p* *mf*

Tpt. *mf legato*

Tbn. *p* *mf*

Timp. *p* *pp*

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II *p* *mf*

Vla. *p* *mf*

Vc. *p* *mf*

Db. *p* *mf*

107

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p* *mp*

Bsn. *p*

Hn. *mp*

Tpt. *p* *mp*

Tbn. *p* *mp*

Timp.

Perc. I

Perc. II *mp* *f* *

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p* *mp*

Vc. *p* *mp*

Db. *p*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 107, 108, and 109. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.), all starting at a piano (*p*) dynamic. The Horns (Hn.), Trumpets (Tpt.), and Trombones (Tbn.) also begin at *p*, with some instruments moving to mezzo-piano (*mp*) in measure 109. The string section (Violins I and II, Viola, and Violoncello) maintains a piano (*p*) dynamic throughout. The Percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). Percussion II has a dynamic change from *mp* to *f* in measure 109, marked with an asterisk (*). The score is written in a common time signature and features various articulations such as slurs and accents.

112

Fl. *f*

Ob.

Cl.

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt.

Tbn. *p*

Timp.

Perc. I

Perc. II *p*

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Db. *p*

117

Fl. *f* *p* *f*

Ob. *f*

Cl. *p*

Alto Sax. *p* *f*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *f*

Hn. *p* *f*

Tpt. *f*

Tbn. *p* *f*

Timp. *f*

Perc.I

Perc.II *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

Detailed description: This page of a musical score, numbered 76, covers measures 117 through 120. The score is arranged in a standard orchestral format with staves for woodwinds, brass, percussion, and strings. Measure 117 features a prominent flute solo starting with a forte (*f*) dynamic and a trill, which then softens to piano (*p*). The woodwinds and strings provide harmonic support, with various dynamics like *f*, *p*, and *f* used throughout. The percussion section includes timpani and two types of percussion instruments, with the timpani playing a strong *f* dynamic. The string section consists of violins I and II, viola, cello, and double bass, all contributing to the overall texture with various dynamics and articulations.

122

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *f* *gliss.*

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp. *p* *pp*

Perc. I Chime tree sweep up and down randomly *mf*

Perc. II *♯* *p* *♯*

Vln. I vibrato *p*

Vln. II vibrato *p*

Vla. vibrato *p*

Vc. vibrato *p*

Db. vibrato *p*

124

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

f

pp

pp

pp

129

Fl.

Ob. *mf* *p*

Cl.

Alto Sax. *mf* *p*

Ten. Sax. *mf* *p*

Bsn. *mf* *p*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

136

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

p

p

p

mf

Chime tree sweep up and down randomly

138

Fl. *tr* *pp*

Ob. *tr* *pp*

Cl. *tr* *pp*

Alto Sax. -

Ten. Sax. *p* *pp*

Bsn. *p*

Hn. -

Tpt. -

Tbn. -

Timp. -

Perc. I *p* *pp*

Perc. II

Vln. I *pp*

Vln. II *pp*

Vla. *pp*

Vc. *pp*

Db. *pp*

141

Fl. *p* *f*

Ob.

Cl. *p* *f*

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp. *f*

Perc. I *mp* *f* *p* Sus. sym.

Perc. II Vibraphone *f* *f*

Brioso ♩ = 129

Vln. I *p* *f*

Vln. II *p* *f*

Vla. *p* *f*

Vc.

Db.

145

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

150

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn.

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn.

Timp. *p*

Perc.I Chime tree *p* Ride cym. *mp*

Perc.II *mp* *ped.* *

Vln. I

Vln. II

Vla.

Ve. *pizz.* *mp*

Db. *pizz.* *mp*

156

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p* *mf*

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla.

Vc.

Db.

161

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax.

Bsn. *mf*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I Chime tree

Perc. II *mf*

Vln. I *mf*

Vln. II

Vla. *mf*

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 161 to 165. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.), all playing in a mezzo-forte (*mf*) dynamic. The brass section consists of Horns (Hn.), Trumpets (Tpt.), and Trombones (Tbn.). The string section includes Violins I (Vln. I), Violins II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). Percussion includes Timpani (Timp.), Chime tree (Perc. I), and a second Percussion part (Perc. II) playing triplets in the final measure. The score is written in a key signature of one flat and a 4/4 time signature.

166

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bsn. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Timp. *p*

Perc. I

Perc. II

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla. *mf*

Ve. *mf*

Db. *mf*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 166 through 169. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). Percussion includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Ve.), and Double Bass (Db.). The score features various musical notations such as rests, notes, slurs, and dynamic markings. The dynamic marking *mf* (mezzo-forte) is used for most instruments, while *p* (piano) is used for the Timpani in measure 169. There are also some triplets and slurs throughout the score.

170

Fl. *mf*

Ob. *p* *mf*

Cl. *p* *mf*

Alto Sax. *mf* *mf*

Ten. Sax. *mf* *mf*

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I Chime tree

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla.

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 170, 171, and 172. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I) with a Chime tree, and Percussion II (Perc. II). The score features various dynamics such as *mf* (mezzo-forte) and *p* (piano). The woodwinds and strings play complex rhythmic patterns, while the brass and percussion provide harmonic support. The Chime tree part in Perc. I shows a gradual increase in volume over the first two measures.

173

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn. *mf*

Timp.

Perc.I Ride cym. *p*

Perc.II *mf*

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla. *mf*

Ve. *mp*

Db. *mp*

178

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

mf

p

mf

p

mf

p

mf

mp

mp

Detailed description: This page of a musical score covers measures 178 through 183. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon) plays a rhythmic pattern of eighth notes. The brass section (Horn, Trumpet, Trombone) features melodic lines with triplets and dynamic markings of *mf* and *p*. The string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass) provides a harmonic accompaniment with *mp* dynamics. Percussion includes a snare drum (Perc. I) and a tom-tom (Perc. II). The score is written in a common time signature with a key signature of one flat.

184

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bsn. *mf*

Hn. *p*

Tpt. *mf* *p* *mf*

Tbn. *mf*

Timp. *mf*

Perc. I

Perc. II

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Ve. *mf*

Db. *mf*

189

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I
Ride cym.

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

mf

mf

mf

mf

mf

mf

mf

mf

mf

mf

f

mf

3

3

gliss.

gliss.

gliss.

3

3

3

3

194

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *p* *f*

Perc. I *f*

Perc. II *f*

Vln. I *f* pizz. *f*

Vln. II *f* pizz. *f*

Vla. *f* pizz. *f*

Vc. *f* arco *f*

Db. *f* arco *f*

Swing feel

198

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 198 to 201. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The score features a variety of musical notations, including eighth and sixteenth notes, rests, and dynamic markings. The woodwinds and strings play rhythmic patterns, while the brass instruments provide harmonic support. The percussion instruments add texture and rhythm to the overall sound.

202

Fl. *mp* arco

Ob. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax. *mp*

Ten. Sax. *mp*

Bsn. *mp*

Hn. *mp*

Tpt. *mp*

Tbn. *mp*

Timp. *mp*

Perc. I *mp* Ride cym.

Perc. II *mp*

Vln. I *mp* arco

Vln. II *mp* arco

Vla. *mp* arco

Vc. *mf*

Db. *mf*

206

Fl. *mp* *mf*

Ob.

Cl. *mp*

Alto Sax. *mf* *mf*

Ten. Sax. *mf* *mf*

Bsn.

Hr.

Tpt. *mf*

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I *mp*

Vln. II

Vla. *mp* *mf*

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 206 through 209. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hr.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc.I), and Percussion II (Perc.II). The score features various dynamics such as *mp* (mezzo-piano) and *mf* (mezzo-forte). The woodwinds and strings play melodic lines, while the brass and percussion provide rhythmic accompaniment. The Flute and Clarinet parts have long notes with slurs, while the Saxophones and Trumpet play more active lines. The Bassoon and Trombone parts consist of rhythmic patterns. The Percussion I part has a steady pattern of eighth notes, and Percussion II has a pattern of chords. The Violin I part has a long note with a slur, while the Violin II part has a rhythmic pattern. The Viola part has a long note with a slur, and the Violoncello and Double Bass parts have a rhythmic pattern.

210

The musical score for measures 210-213 includes the following parts and dynamics:

- Fl.:** Rested throughout.
- Ob.:** Rested throughout.
- Cl.:** Melodic line with a slur over measures 210-211.
- Alto Sax.:** Melodic line with a slur over measures 210-211.
- Ten. Sax.:** Melodic line starting in measure 212 with a *mf* dynamic, featuring a triplet in measure 213.
- Bsn.:** Rhythmic accompaniment in the bass clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.
- Hn.:** Rhythmic accompaniment in the treble clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.
- Tpt.:** Melodic line with a slur over measures 210-211.
- Tbn.:** Rhythmic accompaniment in the bass clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.
- Timp.:** Rested throughout.
- Perc. I:** Snare drum part with 'x' marks for hits, ending in measure 212 with a *p* dynamic. A 'Chime tree' effect is indicated in measure 213.
- Perc. II:** Cymbal part with a triplet in measure 213, starting with a *p* dynamic.
- Vln. I:** Melodic line starting in measure 210 with a *mf* dynamic, featuring a slur over measures 210-211.
- Vln. II:** Rhythmic accompaniment in the treble clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.
- Vla.:** Rhythmic accompaniment in the alto clef, ending in measure 212 with a *mf* dynamic, featuring a triplet in measure 213.
- Vc.:** Rhythmic accompaniment in the bass clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.
- Db.:** Rhythmic accompaniment in the bass clef, ending in measure 212 with a *p* dynamic.

214

Fl. *p* 3

Ob.

Cl. *p* 3

Alto Sax. *p* 3

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Ve.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 214 through 217. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The string section consists of Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Ve.), and Double Bass (Db.). Percussion includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The score features several dynamic markings, including *p* (piano) and *pp* (pianissimo). The Flute, Clarinet, and Alto Saxophone parts have a triplet of eighth notes in measure 214. The Tenor Saxophone and Bassoon parts have a triplet of eighth notes in measure 215. The Flute part has a triplet of eighth notes in measure 216. The Percussion II part has a triplet of eighth notes in measure 214. The Violin I and II parts have a triplet of eighth notes in measure 214. The Viola part has a triplet of eighth notes in measure 214. The Violoncello and Double Bass parts have a triplet of eighth notes in measure 214.

218

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *f*

Perc. I Ride cym. *f*

Perc. II *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f* pizz.

Db. *f* pizz.

222

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Allegro energico ♩ = 129

226

Fl.
Ob.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bsn.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Timp.
Perc.I
Perc.II

Detailed description: This block contains the woodwind and percussion staves for measures 226-230. The Flute (Fl.) part begins with a dynamic marking of *v* and features a complex rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes. The Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.) parts follow with similar rhythmic motifs, often with dynamic markings of *v* or *mf*. The Horns (Hn.), Trumpets (Tpt.), and Trombones (Tbn.) provide harmonic support with sustained notes and chords. The Timpani (Timp.) part is mostly silent, indicated by a rest. Percussion I (Perc.I) plays a consistent rhythmic pattern of eighth notes, while Percussion II (Perc.II) provides harmonic accompaniment with chords.

Allegro energico ♩ = 129

Vln. I
Vln. II
Vla.
Vc.
Db.

Detailed description: This block contains the string staves for measures 226-230. The Violin I (Vln. I) and Violin II (Vln. II) parts play a rhythmic pattern of eighth notes, often with dynamic markings of *v*. The Viola (Vla.) part follows with a similar rhythmic motif. The Violoncello (Vc.) and Double Bass (Db.) parts provide a steady bass line with sustained notes and chords.

237

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

235

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

239

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Detailed description: This page of a musical score covers measures 239 to 243. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score features a variety of rhythmic patterns, including eighth and sixteenth notes, and rests. There are several trills and triplets indicated by '3' and brackets. The key signature has two flats (B-flat and E-flat), and the time signature is 4/4. The music is written in a clear, professional notation style.

244

Fl. *ff*

Ob. *ff*

Cl. *ff*

Alto Sax. *ff*

Ten. Sax. *ff*

Bsn. *ff*

Hn. *ff*

Tpt. *ff*

Tbn. *ff*

Timp.

Perc. I *ff*

Perc. II *ff*

Vln. I *ff*

Vln. II *ff*

Vla. *ff*

Vc. *ff* arco

Db. *ff* arco

Detailed description: This page of a musical score covers measures 244 to 247. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, and Trombone) all play a melodic line starting with a rest in measure 244, followed by a series of eighth and sixteenth notes, marked *ff*. The brass section (Trumpet and Trombone) plays a similar melodic line, also marked *ff*. The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). Perc. I plays a rhythmic pattern of eighth notes, marked *ff*. Perc. II plays a pattern of eighth notes, also marked *ff*. The string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass) plays a rhythmic pattern of eighth notes, marked *ff*. The Violoncello and Double Bass parts include the instruction 'arco' in measure 247. The score is written in a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C).

248

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Sus. sym.

ff

f

3

251

Fl. *f* *ff*

Ob. *p* *ff*

Cl. *p* *ff*

Alto Sax. *f* *p* *ff*

Ten. Sax. *p* *ff*

Bsn. *mp* *p* *ff*

Hn. *mp* *p* *ff*

Tpt. *p* *ff*

Tbn. *mp* *p* *ff* *gliss.*

Timp. *ff*

Perc. I *mp* *ff*

Perc. II *ff*

Vln. I *mp* *p* *ff* *gliss.*

Vln. II *mp* *p* *ff* *gliss.*

Vla. *mp* *p* *ff* *gliss.*

Vc. *mp* *p* *ff* *gliss.*

Db. *mp* *p* *ff* *gliss.*

II

ROMMANEE GARDEN

Andante sostenuto ♩ = 84

KUNAKORN PIYAMAPORN

Flute

Oboe

Clarinet in B $\flat$

Alto Saxophone

Tenor Saxophone

Bassoon

Horn in F

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Timpani

Percussion I
Chime tree

Percussion II

Detailed description: This section of the score covers woodwinds and percussion. The woodwind parts (Flute, Oboe, Clarinet in B $\flat$, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon) are mostly silent, indicated by horizontal lines. The Horn in F and Trombone parts play sustained notes with dynamics ranging from *p* to *f*. The Percussion I part features a Chime tree with a dynamic range from *p* to *f*. Percussion II is silent.

Andante sostenuto ♩ = 84

Violin I

Violin II

Viola

Violoncello

Double Bass

Detailed description: This section of the score covers the string ensemble. All string parts (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass) play a glissando effect, indicated by the 'gliss.' marking and the continuous upward and downward movement of the notes. The dynamics range from *p* to *f*. The Viola and Violoncello parts include a key signature change to B $\flat$ major in the final measure.

5

Fl. *mf*

Ob. *mf*

Cl. *mf*

Alto Sax. *mf espress.*

Ten. Sax. *mf*

Bsn. *mf*

Hu. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Timp. *p*

Perc. I

Perc. II (Vibraphone) *p espress.*

Vln. I *p espress.*

Vln. II *p espress.*

Vla. *p espress.*

Vc. *p espress.*

Db. *p espress.*

10

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax.

Ten. Sax. *p*

Bsn. *mf*

Hn. *mf*

Tpt.

Tbn. *mf*

Timp. *mf*

Perc. I Chime tree *mf*

Perc. II

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Db. *mf*

17

Fl. *f* *p*

Ob. *mf*

Cl. *f* *p* *mf*

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f* *p*

Bsn.

Hn. *mf*

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II *f* *p*

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Db. *mf*

21

Fl. *f* *p*

Ob.

Cl.

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f* *p*

Bsn. *f*

Hn. *f* *p*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f* *p*

Timp. *p* *f* *p*

Perc. I Sus. cym. *p* *f*

Perc. II *f*

Vln. I *f* *p*

Vln. II *f* *p*

Vla. *f* *p*

Vc. *f* *p*

Db. *f* *p*

25

Fl. *f* *f* *p*

Ob. *f* *p*

Cl. *f* *p*

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f* *p*

Hn. *f* *p*

Tpt.

Tbn. *f* *p*

Timp. *f* *p*

Perc. I

Perc. II *p* Vibraphone

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f* *p*

Vc. *f* *p*

Db. *f* *p*

29

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Chime tree

p

35

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

f

f

p

f

f

f

f

f

f

f

p

f

f

f

f

f

f

f

p

f

f

f

Sus. cym.

p

p

f

p

f

p

f

p

f

p

f

Allegretto ♩ = 119

40

Fl.
Ob.
Cl.
Alto Sax.
Ten. Sax.
Bsn.
Hn.
Tpt.
Tbn.
Timp.
Perc.I
Perc.II

Allegretto ♩ = 119

Vln. I
Vln. II
Vla.
Vc.
Db.

47

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f* *p*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f* *p*

Timp. *f* *p*

Perc. I *f* *f* *p* Sus. cym.

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Db. *p*

55

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p* *fp* *p*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II *p* *fp*

Vibraphone *fp*

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc. *p* *fp*

Db. *p* *fp*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 55 through 62. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), Percussion II (Perc. II), and Vibraphone. The score features various dynamics such as *p* (piano) and *fp* (fortissimo), and includes phrasing slurs and accents. The woodwinds and strings play melodic lines, while the bassoon and cello/bass provide a rhythmic accompaniment. The percussion instruments provide harmonic support.

64

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax. *mf*

Ten. Sax. *mf*

Bsn. *mf*

Hn. *mf*

Tpt. *mf*

Tbn. *mf*

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I *mf*

Vln. II *mf*

Vla. *mf*

Vc. *mf*

Db. *mf*

72

Fl. *f* *p*

Ob. *f* *p*

Cl. *f* *p*

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f* *p*

Bsn. *f* *p*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *f*

Perc. I *f*

Perc. II *f*
Vibraphone

Vln. I *f* *p*

Vln. II *f* *p*

Vla. *f* *mp* *p*

Vc. *f* *mp* *p*

Db. *f* *mp* *p*

80

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

p

p

88

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Ve.

Db.

p *f* *mf* *f*

Chime tree

Capriccioso ♩ = 119

96

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Timp. *p*

Perc. I *mp*

Perc. II *mp*

Capriccioso ♩ = 119

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *pizz.* *mp*

Db. *pizz.* *mp*

100

Fl. *f*

Ob. *p* *fp* *f*

Cl. *p* *fp* *f*

Alto Sax. *p* *fp* *f*

Ten. Sax. *p* *fp* *f*

Bsn. *mf*

Hn. *mf* *f*

Tpt. *mf* *f*

Tbn. *mf*

Timp. *p* *f*

Perc. I *p* *f* Sus. cym.

Perc. II

Vln. I *fp* *f*

Vln. II *fp* *f*

Vla. *fp* *f*

Vc. *f* arco

Db. *f* arco

104

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

f

p

Musical score for page 129, measures 108-110. The score is arranged in a system with 16 staves. The instruments are listed on the left: Fl., Ob., Cl., Alto Sax., Ten. Sax., Bsn., Hn., Tpt., Tbn., Timp., Perc. I, Perc. II, Vln. I, Vln. II, Vla., Vc., and Db. The music is in 4/4 time and features a dynamic contrast from *p* (piano) to *f* (forte) starting at measure 108. The woodwinds and strings play sustained notes, while the brass instruments play rhythmic patterns. The percussion instruments are mostly silent, with the timpani playing a low note in measure 109.

108

Fl. *f*

Ob. *p* *f*

Cl. *f*

Alto Sax.

Ten. Sax. *p*

Bsn.

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Timp. *p*

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

115

Fl. *p* *f*

Ob. *p* *f*

Cl. *p* *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. -

Hn. -

Tpt. -

Tbn. -

Timp. *p*

Perc. I -

Perc. II
Vibraphone
p *f*
Ped.

Vln. I *pizz.* *p* *f*

Vln. II *pizz.* *p* *f*

Vla. *pizz.* *p* *f*

Vc. *pizz.* *p* *f*

Db. *p* *f*

Vivace ♩ = 144

118

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

mp

gliss.

mp

mp

arco

mp

arco

mp

arco

mp

arco

mp

Vivace ♩ = 144

123

Fl. *mp*

Ob. *mp*

Cl. *mp*

Alto Sax.

Ten. Sax. *mp*

Bsn. *mp*

Hn. *mp*

Tpt. *mp*

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I *arco mp*

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

128

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

f

f

f

f

Detailed description: This page of a musical score covers measures 128 through 131. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon) plays a melodic line in measures 128-130, with the Alto and Tenor Saxophones playing a rhythmic accompaniment starting in measure 130. The brass section (Horn, Trumpet, Trombone) enters in measure 130 with a rhythmic pattern. The string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass) provides a steady rhythmic accompaniment throughout. Dynamics include *f* (forte) for the saxophones and brass in measures 130-131. The score is written for a full orchestra.

132

Fl. - Ob. - Cl. - Alto Sax. - Ten. Sax. - Bsn. - Hn. - Tpt. - Tbn. - Timp. - Perc. I (Sus. cym.) - Perc. II - Vln. I - Vln. II - Vla. - Vc. - Db.

The score is divided into four measures. The woodwind section (Ob., Cl., Alto Sax., Ten. Sax., Bsn.) plays a melodic line starting in measure 132, with dynamics ranging from *p* to *f*. The brass section (Hn., Tpt., Tbn.) enters in measure 134 with a similar melodic line. The percussion section (Timp., Perc. I) provides a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *p*, *f*, and *p*. The string section (Vln. I, Vln. II, Vla., Vc., Db.) plays a glissando effect in measure 132, transitioning to a rhythmic pattern in measure 134, with dynamics ranging from *p* to *fp*.

136

Fl. *f* *p* *f*

Ob. *f*

Cl. *p* *f* *f*

Alto Sax. *f* 3 3 3 3

Ten. Sax. *f* 3 3 3 3

Bsn. *f*

Hn. *f* 3 3 3 3

Tpt. *f* 3 3 3 3

Tbn. *f* 3 3 3 3

Timp. *p* *mf* *f*

Perc. I Ride sym. *f*

Perc. II Vibraphone *f*

Vln. I *fp* *mf*

Vln. II *fp* *mf*

Vla. *fp* *mf*

Vc. *fp* *mf* *f* pizz.

Db. *fp* *mf* *f* pizz.

140

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Timp. *p*

Perc. I Sus. cym. *p*

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Db. *p*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 140 through 143. The instrumentation includes Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Timpani, Percussion I (with suspended cymbal), Percussion II, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The score is written in a common time signature. The woodwinds and strings play melodic lines, often marked with a piano (*p*) dynamic. The percussion section features a steady rhythmic pattern on the suspended cymbal, also marked *p*. The overall texture is light and melodic.

146

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *f*

Perc.I Ride cym. *f*

Perc.II

Vln. I *f* *f* *p* *f* *f* *pizz.*

Vln. II *f* *f* *p* *f* *f* *pizz.*

Vla. *f* *f* *p* *f* *f* *pizz.*

Vc. *f* *f* *pizz.* *f*

Db. *f* *f* *pizz.* *f*

152

Fl. *p* *mp*

Ob. *p* *mp*

Cl. *p* *mp*

Alto Sax. *f* *trill*

Ten. Sax. *f* *mp*

Bsn. *p* *mp*

Hn. *p* *f*

Tpt. *f* *mp*

Tbn. *p* *f* *mp*

Timp. *p* *f*

Perc. I

Perc. II

Vln. I *arco* *gliss.* *p* < *f*

Vln. II *arco* *p* < *f*

Vla. *arco* *p* < *f*

Vc. *arco* *gliss.* *p* < *f* *mp*

Db. *arco* *gliss.* *p* < *f* *mp*

159

The musical score for page 140, starting at measure 159, is arranged in a system of staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score features various musical notations, including triplets, dynamics (f), and trills.

163

Fl. *mp*

Ob. *mp* *espress.*

Cl. *mp*

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn. *mp* *espress.*

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II *mp*

Vibraphone

Detailed description: This block contains the musical score for measures 163 through 170. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II) with a Vibraphone. The Flute part begins in measure 163 with a half note G4, followed by a quarter rest, and then a melodic line starting in measure 164. The Oboe part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Clarinet part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Bassoon part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Percussion II part has a vibraphone pattern starting in measure 163. The Vibraphone part has a vibraphone pattern starting in measure 163. The dynamic marking *mp* (mezzo-piano) is used for the woodwinds and percussion. The *espress.* (espressivo) marking is used for the Oboe and Bassoon parts.

Andante sostenuto ♩ = 79

Vln. I *mp* arco

Vln. II *mp* arco

Vla. *mp* arco

Vc. *mp* arco

Db. *mp* arco

Detailed description: This block contains the musical score for measures 163 through 170 for the string section. The instruments are Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). All string parts are marked *mp* (mezzo-piano) and *arco* (arco). The Violin I part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Violin II part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Viola part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Violoncello part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line. The Double Bass part has a half rest in measure 163 and enters in measure 164 with a half note G4, followed by a melodic line.

170

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I Chime tree

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

mf

pizz.

mf

180

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

mf

p

p

p

p

Chime tree

p

p

p

arco

arco

molto vib.

190

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f*

Tpt. *f*

Tbn. *f*

Timp. *p* — *f*

Perc. I Sus. cym. *p* — *f*

Perc. II Vibraphone *f*

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f*

Db. *f*

199

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl.

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn.

Hn. *p*

Tpt.

Tbn. *p*

Timp. *f* *p*

Perc. I Sus. cym. *f* *p*

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Db. *p*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 199 to 202. The score is arranged in a standard orchestral format with multiple staves. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section includes Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The percussion section consists of Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I) with suspended cymbals (Sus. cym.), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The music is in 4/4 time. Measures 199-200 feature a dynamic shift from *f* to *p*. Measures 201-202 continue with a *p* dynamic. The woodwinds and strings play melodic lines with various articulations and phrasing, while the brass and percussion provide harmonic support.

206

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vibraphone

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

mp

212

Fl. *f* *p*

Ob. *f* *p*

Cl. *f* *p*

Alto Sax. *f* *p*

Ten. Sax. *f* *p*

Bsn. *f* *p*

Hn. *f* *p*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f* *p*

Timp.

Perc. I

Perc. II *p* *Vibraphone*

Vln. I *f* *p*

Vln. II *f* *p*

Vla. *f* *p*

Vc. *f* *p*

Db. *f* *p*

Allegro ♩ = 144

218

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

f

mp

Sus. cym.

arco

Allegro ♩ = 144

225 flutter
mf

flutter

flutter
mf

flutter
mf

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I
Sus. cym.
p

Perc. II
Vibraphone
mf

Vln. I
f

Vln. II
f

Vla.
f

Vc.
f

Db.
f

230

This musical score page, numbered 230, features a variety of instruments. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), and Bassoon (Bsn.). The brass section consists of Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). Percussion includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), and Percussion II (Perc. II). The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score is written in a key with one flat and a 4/4 time signature. Dynamics are marked with 'f' (forte). Many notes are marked with accents (^) and slurs. The woodwinds and strings play active parts throughout the page, while the brass and percussion have more limited, punctuated entries.

235

Fl. *f* *p*

Ob. *f* *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *f* *p*

Tpt. *f* *p*

Tbn. *f* *p*

Timp. *f* *p*

Perc.I Sus. cym. *p* *f*

Perc.II *f*

Vln. I *f* *p*

Vln. II *f* *p*

Vla. *f* *p*

Vc. *f* *p*

Db. *f* *p*

240

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

p

f

Sus. cym.

gliss.

This page contains the musical score for measures 240 through 244. The score is written for a full orchestra, including woodwinds (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon), brass (Horn, Trumpet, Trombone, Tuba), percussion (Tympani, Percussion I and II), and strings (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass). The key signature is one flat (B-flat major or D minor). The time signature is common time. The score includes various dynamics such as piano (*p*) and fortissimo (*f*), as well as articulation marks like accents and glissandi. The woodwind section features complex rhythmic patterns, while the strings provide a steady accompaniment. The percussion parts include a suspended cymbal (Sus. cym.) that is played softly (*p*) in measure 241 and more prominently (*f*) in measure 244.

245

Fl. *p*

Ob. *p*

Cl. *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *p*

Hn. *p*

Tpt. *p*

Tbn. *p*

Timp. *p*

Perc. I

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. *p*

Db. *p*

250

Fl. *f* *p*

Ob. *f* *p*

Cl.

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f* *fp*

Hn. *f* *fp*

Tpt. *f* *fp*

Tbn. *f* *fp*

Timp. *f* *p*

Perc. I Sus. cym. *p* *f*

Perc. II Bass drum

Vln. I *p* *fp*

Vln. II *p* *fp*

Vla. *p* *fp*

Vc. *p* *fp*

Db. *p* *fp*

254

Fl. *p*

Ob.

Cl. *f* *p*

Alto Sax. *p*

Ten. Sax. *p*

Bsn. *f* *p*

Hn.

Tpt.

Tbn. *p*

Timp.

Perc. I Chime tree *f*

Perc. II

Vln. I *p*

Vln. II *p*

Vla. *p*

Vc. pizz. *p*

Db. pizz. *p*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 254 through 257. The instrumentation includes Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone, Timpani, Percussion I (Chime tree), Percussion II, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass. The score is written in a key signature of one flat (B-flat major or D minor) and a 4/4 time signature. Measure 254 begins with a dynamic of *f* for the Clarinet and Bassoon, and *p* for the Flute, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, and Trombone. The Clarinet and Bassoon play a rhythmic eighth-note pattern. The Flute, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, and Trombone play a melodic line with slurs and accents. The Percussion I part features a chime tree with a *f* dynamic. The Violin I and II parts play a sustained note with a *p* dynamic. The Viola, Violoncello, and Double Bass parts play a rhythmic pattern with a *p* dynamic. The score concludes with a repeat sign at the end of measure 257.

258

Fl. *f*

Ob. *f*

Cl. *f*

Alto Sax. *f*

Ten. Sax. *f*

Bsn. *f*

Hn. *f* *mf*

Tpt. *f* *mf*

Tbn. *f* *mf*

Timp. *f*

Perc. I *f* Sus. cym.

Perc. II *f* *f* Vibraphone

Vln. I *f*

Vln. II *f*

Vla. *f*

Vc. *f* arco

Db. *f* arco

Detailed description: This page of a musical score covers measures 258 to 261. The woodwind section includes Flute (Fl.), Oboe (Ob.), Clarinet (Cl.), Alto Saxophone (Alto Sax.), Tenor Saxophone (Ten. Sax.), Bassoon (Bsn.), Horn (Hn.), Trumpet (Tpt.), and Trombone (Tbn.). The brass section includes Trumpet (Tpt.) and Trombone (Tbn.). The percussion section includes Timpani (Timp.), Percussion I (Perc. I), Percussion II (Perc. II), and Vibraphone. The string section includes Violin I (Vln. I), Violin II (Vln. II), Viola (Vla.), Violoncello (Vc.), and Double Bass (Db.). The score features various dynamics such as *f* (forte) and *mf* (mezzo-forte). Performance instructions include 'arco' for strings and 'Sus. cym.' for suspended cymbal. The woodwinds and strings play complex rhythmic patterns, while the brass and percussion provide a strong rhythmic foundation.

262

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc. I

Perc. II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

f

p

266 flutter

Fl.

Ob.

Cl.

Alto Sax.

Ten. Sax.

Bsn.

Hn.

Tpt.

Tbn.

Timp.

Perc.I

Perc.II

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Db.

Sus. cym.

f

p

Detailed description of the musical score: The score is for page 158, starting at measure 266. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone) has a melodic line with 'flutter' markings. The string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass) has sustained notes with phrasing slurs. The percussion section includes a timpani roll starting in measure 267, marked with a forte (*f*) dynamic, and a suspended cymbal (Sus. cym.) in measure 270, marked with a piano (*p*) dynamic. The rest of the woodwind section (Tenor Saxophone, Bassoon, Horn, Trumpet, Trombone) is silent.

271

Fl. *ff*

Ob. *ff*

Cl. *ff*

Alto Sax. *ff*

Ten. Sax. *ff*

Bsn. *ff*

Hn. *ff*

Tpt. *ff*

Tbn. *ff*

Timp. *f*

Perc.I *f* *ff*

Perc.II Bass drum *p* *f*

Vln. I *p* *ff*

Vln. II *p* *ff*

Vla. *p* *ff*

Vc. *p* *ff*

Db. *p* *ff*

Detailed description: This page of a musical score covers measures 271 to 274. The woodwind section (Flute, Oboe, Clarinet, Alto Saxophone, Tenor Saxophone, Bassoon) and brass section (Horn, Trumpet, Trombone) all play a melodic line starting in measure 273 with a fortissimo (*ff*) dynamic. The timpani (Timp.) and first percussion (Perc.I) play a rhythmic pattern of eighth notes, with Perc.I also playing a snare drum line. The second percussion (Perc.II) plays a bass drum line, starting in measure 273. The string section (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, Double Bass) provides harmonic support, with Violins I and II playing a melodic line starting in measure 273, and the other strings playing a rhythmic accompaniment. Dynamics range from piano (*p*) to fortissimo (*ff*).

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- โกวิทย์ ชันธศิริ. ดุริยางคศิลป์ตะวันตกเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.
- ไชแสง สุขะวัฒน์. สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีตะวันตก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2535.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. การประพันธ์เพลงร่วมสมัย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. อรรถาธิบายและบทวิเคราะห์หีบเพลงที่ ประพันธ์โดย ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ธนาเพรส, 2553.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- ณัชชา พันธุ์เจริญ. สังคีตลักษณะและการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- ประทักษ์ ใฝ่ศุภการ. ถุจะร้อนร่ำเท่าแจ๊ส. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บราวนชูการ์, 2533.
- ประทักษ์ ใฝ่ศุภการ. ถุจะอ่อนหวานปานแจ๊ส. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สามัญชน, 2545.
- ปานใจ จุฬาพันธุ์. วรรณกรรมเพลงเปียโน 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- แมนรัตน์ ศรีกรานนท์. หนังสือตำรา Jazz Harmony. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ซีพีการพิมพ์, 2537.
- ราชบัณฑิตยสถาน. สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัติและบท้องเพลงเถา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สหธรรมิก, 2536
- โรงเรียนจิตรลดา. บทเพลงพระราชนิพนธ์ ๓ สถิตในดวงใจนิรันดร์ (ซีดีเพลง). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โรงเรียนจิตรลดา, 2545.
- โรงเรียนจิตรลดา. หนังสือประมวลบทเพลงพระราชนิพนธ์ ๓ สถิตในดวงใจนิรันดร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง, 2539.
- โรงเรียนจิตรลดา. หนังสือรวมเพลงพระราชนิพนธ์สำหรับเดี่ยวเปียโน ๓ สถิตในดวงใจนิรันดร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โรงเรียนจิตรลดา, 2539.
- อนันต์ ลือประดิษฐ์. Jazz อีสรภาพทางดนตรีของมนุษยชาติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เนชั่น, 2545

ภาษาอังกฤษ

- Bhumibol Adulyadej, King of Thailand. Jazz legends salute King Bhumibol (Audio CD). Bangkok: Chulalongkorn University Alumni Association, 1996.
- Debussy and Ravel. String Quartets By Debussy and Ravel. New York: Dover Publications, Inc., 1987.
- Debussy, Claude. An Introduction to the Composer and his Music edited by Joseph Banowitz. U.S.A.: General Words & Music Company, 1976.
- Dun, Tan. The Map (DVD): Universal Music, 2004.
- Emile and Laura De Cosmo. The Path to Jazz Improvisation. Milwaukee: Hal Leonard Corporation, 2002.
- Ives, Charles. Three Places in new England Full Orchestration restored and edited by Jame B. Sinclair. Pennsylvania: Mercury Music corporation, 1976.
- Liszt, Franz. Piano Recital by Yundi Li (Audio CD): Deutsche Grammophon, 2003.
- Liszt, Franz. Piano Sonata in B minor edited by José Vianna da Motta. Mineola: Dover Publications, Inc., 1989.
- Morricone, Ennio. The Legend of 1900. Japan: Dorem Music Publishing CO.LTD., 1998.
- Mussorgsky, Modest. Pictures at an Exhibition and Other Works for Piano. Mineola: Dover Publications, Inc., 1990.
- Sakamoto, Ryuichi. The Last Emperor. Japan: Yano Music Publishing CO.LTD., 1987.
- Spitzer, Peter. Jazz Theory Handbook. U.S.A.: Mell Bay Publications, Inc., 1987.
- Strauss, Johann Junior. The Great Waltzes in Full Score. Mineola: Dover Publications, Inc., 1989.
- Stravinsky, Igor. The Firebird in Full Score Original 1910 Version. New York: Dover Publications, Inc., 1987.
- Wagner, Richard. Tristan und Isolde in full score. New York: Dover Publications, Inc., 1973.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายคุณากร ปิยะมาภรณ์ เกิดเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2524 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จากนั้นเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ เอกสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา จนสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2545 ก็ได้เข้าทำงานเป็นครูที่โรงเรียนชลราษฎรอำรุง จังหวัดชลบุรี เป็นเวลา 4 ปี

ปี พ.ศ.2547 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ เอกดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ควบคู่ไปกับการทำงาน จนสำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.2550 ก็สอบบรรจุเข้ารับราชการครูที่โรงเรียนคลองปัทม์ สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ได้รับหน้าที่ครูผู้สอนและควบคุมวงโยธวาทิตของโรงเรียน

ปี พ.ศ.2552 ได้ไปเรียนดนตรีกับอาจารย์ประทัษ ใฝ่ศุภการ ควบคู่ไปกับการทำงาน

ปี พ.ศ.2553 ได้เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาการประพันธ์เพลง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย